

p. 22

Karin Leiz

"El Putxet és el meu rebost, on ho vaig aprendre tot"

p. 13 i 24

Celebracions al carrer

Sant Joan, el Putxet, les Tres Torres

p. 28

Ana María Matute

Homenatge a l'escriptora amb una placa al carrer Plató

p. 35

Mobilitzacions

Marxa de joves contra el racisme a Sarrià

Bentornada, cultura popular

C/CALVET 61
TF.933 620 708
info@motosturo.com
www.motosturo.com

motosturó
 concessionari oficial **KYMC**

**VIDRES I
 TANCAMENTS
 D'ALUMINI I PVC
 A SARRIÀ**

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
 PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAYS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
 T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

Ets un artista?

Matrícula oberta
 curs 2021/22

CASALS D'ESTIU
 juliol-setembre

Escola de música
Grau professional
Arts escèniques

trémolo
 formació musical i d'arts escèniques

932 371 379
www.tremolo.cat

GARDEN JARCLOS CENTER

 c/Collserola, 22-24 93 418 32 06

 c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari

de dilluns a dissabte
 10-14.30 / 15.30-19 h
 diumenges i festius: 10-14.30 h

Horari

de dilluns a divendres
 9.30-14 / 16.30-20 h
 dissabtes 9.30-14.30 / 16.30-20 h
 diumenges i festius: 10-14.30 h

OUTLET BCN SURF SHOP

50% DE DESCOMPTE EN TOTS ELS ARTICLES

WWW.BCNSURFSHOP.COM

CARRER BALMES 310 TLF 932 41 23 83

QUIN ÉS EL MILLOR TRACTAMENT PER PERDRE PES?

Per combatre el Sobrepès i l'Obesitat s'han d'utilitzar tractaments especialitzats realitzats per metges especialistes.

A Clínica ServiDigest realitzem una valoració mèdica inicial per adaptar el millor tractament a les necessitats del pacient, segons el grau de Sobrepès o Obesitat que presenti i el seu estil de vida, oferint a més el reforç psicològic necessari per corregir els estímuls emocionals que ens porten a menjar equivocadament.

Els nostres professionals especialistes en Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Endoscòpia digestiva, Cirurgia de l'Obesitat (bariàtrica) i Psicologia, apliquen de manera coordinada el millor tractament per perdre pes: dietètic, farmacològic, endoscòpic o quirúrgic.

Tractaments endoscòpics a Clínica ServiDigest

MÈTODE APOLLO ENDOSURGERY

BALÓ INTRAGÀSTRIC ENDOSCÒPIC (BIE)

Tractaments quirúrgics a Clínica ServiDigest

GASTRECTOMIA VERTICAL-SLEEVE

GASTRECTOMY

BY-PASS GÀSTRIC

DERIVACIÓ BILIO PANCREÀTICA AMB ENCREUAMENT DUODENAL (SWITCH DUODENAL)

SADI-BY-PASS DUODÈ-ILEAL

Clínica ServiDigest

CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC

APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

més informació a
www.servidigest.com

Balmes 334
08006 - Barcelona
93 545 09 90 - 93 415 34 64

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, ELENA BULET,
MARTA TRIUS, MARIA ANTÒNIA

Correcció
HÈCTOR LLULL I
MARIA ANTÒNIA FONT

Disseny de maqueta i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercials
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat
ENRIC MORA
enric@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Bentornada cultura popular
© Frederic Esteve

Publicitat: 654 044 410

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per tercers persones en la publicació.

amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

L'estiu s'ha avançat, aquest any: de fet, portem un mes d'estiu, ja que durant bona part de juny s'han registrat temperatures més pròpies de finals de juliol. I sembla que el juliol s'inicia amb una nova calorada, segurament més càlida que la de principis de juny. I no plou, o ho fa de manera insuficient per anar renovant les reserves d'aigua.

D'altra banda, el nou repunt de la covid-19 ens està agafant més confiats del que caldria: la vacuna dona seguretat de manera individual, però és evident que per ser eficaç de manera col·lectiva cal que la major part de la població s'hagi vacunat, incloent també els joves, la població amb més mobilitat i més contactes. Certament, la sanitat està per la feina, però també observem que costa molt que les mentalitats canviïn: sembla que ni les alertes del canvi climàtic (com les calorades) ni la pandèmia global fan gaire forat en les inèrcies heretades, com sembla indicar el debat entorn de l'ampliació de l'Aeroport de Barcelona. Potser la pausa estiuenca, torrant-nos a l'ombra, ens ajudarà a pensar amb una mica més de perspectiva.

El diari de juliol porta notícies d'aquestes velles inèrcies que costen tant de canviar: l'estiu comença amb l'enderroc de la Flor de Maig, un edifici que s'hauria pogut salvar si el catàleg del patrimoni de la ciutat fos més acurat. Però també han tornat festes populars, com la del Putxet, la fira de comerç de la Bonanova i les activitats a les Tres Torres, i s'ha viscut una revetlla de Sant Joan amb molts petards i alguna foguera veïnal, com la de Sarrià. També trobareu una nova secció, la d'Esports, que esperem poder anar consolidant el curs vinent. Al nostre districte hi ha molts joves que practiquen aquesta activitat saludable i necessària per a la formació personal. I, finalment, posats a reflexionar sobre mentalitats col·lectives, s'ha anunciat la commemoració del Centenari de l'Agregació de Sarrià, fita històrica que tindrà el punt d'inici aquest novembre. Aviat, l'any vinent, també vindrà el 125è aniversari de l'agregació de Sant Gervasi de Cassoles. Esperem que la història ens ajudi a pensar el futur. ■

Sumari

- 4 **AGENDA**
- 5 Nomenclàtor: Rector Ubach J. MESTRE
- 6 **ACTUALITAT**
Inauguració de la Cuca de Llum C. ROCAMORA
- 8 Centenari de Sarrià J. MESTRE
Desapareix la Flor de Maig C. ROCAMORA
- 10 Ocupació al carrer Sant Guillem C. ROCAMORA
- 12 Pressupostos Participatius C. ROCAMORA
Manifestació contra els indults E. PARDO, C. ROCAMORA
- 13 25 anys de l'AV del Putxet EL JARDÍ
Activitats lúdiques a les Tres Torres EL JARDÍ
- 14 Presentació del llibre 'Dona i Poder' de Jenn Díaz A. RUBIÓ
- 16 **POLÍTICA**
Entrevista a Eva Eladi (Ciutadans) C. ROCAMORA
- 18 **OPINIÓ**
Espai legal J. ALONSO-CUEVILLAS
Salut i Benestar G. VILALTA
Arquitectura J. D. OLEZA
- 20 Comunicació M. ROYO
Història J. CLOTET
Psicologia M. FERNÁNDEZ
- 21 Parlem d'Economia J. BUSCÀ
Racó Fiscal J. MENESCAL
- 22 **GENT DEL BARRI**
Entrevista: Karin Leiz S. ALEMANY
- 24 **CULTURA**
Mor Jordi Alumà J. MESTRE
- Sant Joan i Sardanes EL JARDÍ
- 26 Cicle Dijous sota la Palmera a Casa Orlandai E. SANT
Joves talents al Jardí dels Tarongers M. TRIUS
- 28 Placa a Ana María Matute E. PARDO
L'escapada J. MESTRE
- 29 Núria Pompeia L. TREMOSA
- 30 El relat: Cha-cha-cha M. BERTRAN
Recomanacions de la Casa Usher
- 31 Maria Antònia Simó i Andreu M. CASTELLET
- 32 **EXPLORAR EL JARDÍ**
Jardins de l'Institut del Desert de Sarrià M. J. TORT
- 33 El Blauet E. CAPDEVILA
- 34 **ESPORTS**
Exposició de l'Espanyol J. MCAULAY
Carla Suárez S. ALEMANY
- 35 **LA MIRADA JOVE**
Marxa contra el racisme a Sarrià J. ISERN
- 36 **PER ALS PETITS DE CASA** G. FARRÀS
- 37 **CUINA I NUTRICIÓ**
Amanida de créixens F. V. SERRA
Conservar els aliments a l'estiu A. VILARRASA
- 38 **GENT GRAN**
Promoció de l'autonomia i atenció a la dependència A. PÉREZ
El pare M. CORNET
- 39 **GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES**

**TAPS DE BANY
FETS A MIDA**
GAUDEIX DE L'ESTIU
T'HO MEREIXES !

PER NOMÉS
59€*
LA PARELLA

INSTITUT AUDITIU
salesa

Demaneu cita als nostres centres
* Promoció vàlida fins el 5 d'agost

Pau Claris, 98
933 173 570

General Mitre, 134
935 507 920

Fins al 12 de setembre del 2021

Per poder assistir a la majoria d'activitats cal inscripció prèvia, ja que els aforaments són limitats i segueixen vigents les mesures de seguretat per la pandèmia del covid-19. Recomanem, abans d'anar a l'activitat, fer una consulta al web diarieljardi.cat o al mateix centre cultural.

JULIOL

FINS AL 28 DE JULIOL
Exposició: **Visions singulars de masies de Sant Just**, amb Víctor Murillo López.
Centre Cívic Vallvidrera
c/ Reis Catòlics, 16-34

FINS EL 31 JULIOL
▶ Exposició: **Pinto amb ampli-ació**, amb C. Concreta Concisa
Centre Cívic Can Castelló
c/ Can Castelló, 1-7
▶ Exposició: **Rojo**, de Marta Waterme & Sandra Rego.
Espai Jove Sagnier
c/ Brusi, 61

▶ Exposició: **Persona**, amb Alicia Bullich Luzán.
Centre Cívic Can Castelló
Fins al 31 de juliol
▶ Exposició: **Espais per a la pintura**, amb Silvia Armeto.
Centre Cívic Sarrià
c/ d'Eduardo Conde, 22
▶ Exposició col·lectiva:
Usuaris i usuàries dels tallers de pintura del centre cívic.
Centre Cívic Vil·la Florida
c/ Muntaner, 544

6 DIMARTS

▶ 18 h
Dinamització de dimarts:
Softcombat
Espai Jove Sagnier
▶ 18.30 h
Crea el teu autoretrat, amb Alicia Bullich Luzán
Centre Cívic Can Castelló
▶ 19 h
Visió del documental
La cigüeña de Burgos, i col·loqui, amb Joana Conill.
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23

▶ 19 h
Vespres als terrats. Espectacle:
Monòlegs científics, amb Big Van Ciència
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29
▶ 19 h
Conferència: **La Barcelona colonial: patriòtica, 'chic', o criminal?**, amb Gustau Nerín.
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130
▶ 19.30 h
Refresca't. Concert: **Son3**.
Centre Cívic Vil·la Florida

7 DIMECRES

▶ 17 a 18.30 h
El petit racó: **Descobreix el teler**, amb l'equip de dinamització del centre cívic. + 4 anys
Centre Cívic Vil·la Florida
▶ 17.30 h
Contes & ioga en família, amb Marta Comajuncosa.
D'1 a 3 anys.
Centre Cívic Can Castelló
▶ 17.30 h.
Taller: **Escriu el teu propi Gos Pudent!** A partir de 8 anys.
Biblioteca Clarà
c/ Dr. Carulla 22
▶ 18 h
Vespres de música: **Jazz on the go: els estils del jazz**, amb Juan Garcia-Alsina Goncharov.
Centre Cívic Vallvidrera
c/ Reis Catòlics, 16-34
▶ 18 a 19 h
La petita biblioteca a la fresca! A partir de 2 anys.
Centre Cívic Sarrià
▶ 18 h
Rutes i visites científiques:
Ruta de ciència feminista al barri, amb Luciferas
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 18.30 h.
Audiopainting, amb Koala, art for kids
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 19 i 20.30 h
Focus d'estiu: **No sabem res del campo. Històries de transhumància**, amb Clàudia Serrahima Urgell.
Casa Orlandai

8 DIJOUS

▶ 17 h
Musicofilia: el poder de la música a nivell cerebral, amb Heura Cisa, musicoterapeuta.
Casals de Gent Gran de Sarrià-Sant Gervasi
Activitat en línia
▶ 17.30 h
Activitat artística: **Dibuixa la teva masia**. Sessió en línia amb el dibuixant Ricardo Hermida
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 18 h
Concerts a la fresca Sagnier:
Acid Hooks
Espai Jove Sagnier
▶ 18.30 h
Diàlegs a l'era de Can Calopa:
Barcelona, un referent gastroturístic?, amb Maria Nicolau i Ernest Cañada, modera Ruth Troyano
Masia de Can Calopa de Dalt Vallvidrera
▶ 19 h
Vespres de música: **Wooden Jazz Trio**. Intèrprets: Nicolás Alloza a la guitarra, Pau Albert al contrabaix i Àlex Tovar a la bateria.
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 19 h
Vespres als terrats. Espectacle:
Home, amb Cia Cris-is
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 19.30 h
Concerts sota la palmera:
Bóssalo, bossanova
Casa Orlandai
▶ 20 h
Concert solidari de **El Pony Pisador**, a favor de la Plataforma Defensem Can Raventós.
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
Entrada solidària: 25 €, dues 45€
▶ 20 h
Micro-escena al gran jardí, amb la Cia. La Muda i Fils Enredats.
Centre Cívic Sarrià

9 DIVENDRES

▶ 11 h
Activi-tasts: **Ciència i cuina d'estiu: Altes i baixes tem-**

peratures. En col·laboració amb el Col·legi O. de Químics
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 17.30 a 19 h
Activitat infantil. Taller #EstàsON: **Operando Steam**. De 9 a 12 anys.
Biblioteca de Sant Gervasi
c/ Sant Gervasi de Cassoles, 85
▶ 19.30h
Concert als Jardins: **Leos Quartet**, amb Sara Balasch, violí; Nina Sunyer, viola; Eduard Raventós, violoncel; i Ernest Martínez, violí
Jardí dels Tarongers
c/ de la Ràbida, 5
Aportació 10€
▶ 20 h
Compositores catalanes del segle XXI, amb el Cor Bruckner Barcelona
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
Entrades: 5 €
▶ 22 h.
Cinema a la fresca: **La, La, Land**.
Espai Putxet
carrer Marmellà 13

10 DISSABTE

▶ 9 h
Passejada: **La Serra de l'Arrabassada i el pantà de Can Borrell**, amb Joan Solé
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 21h
Cantada d'havaneres amb Dolça Petxina, acompanyada de botifarrada i cremat Sopar a les 21 h, concert 22 h
Teatre de Sarrià
Al pati del Centre de Sarrià
Preu: 17 € menú, 8 € -8 anys

12 DILLUNS

▶ 18 h
Activitat familiar: taller-espectacle. La Festa del Sol: **"Viajando con Sol"**, amb la Sol Homar. Infants de 0 a 6 anys
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 18 a 21 h
Tallers intensius: **Kpop**
Per a joves de 12 a 17 anys.
Del 12 al 15 de juliol
Espai Jove Sagnier
Preu: 22,17 €

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

13 DIMARTS

▶ 18 h
Dinamització de dimarts:
Torneig d'escacs
Espai Jove Sagnier
▶ 19 h
Vespres als terrats. Espectacle:
Miss cosas y yo, amb Diana Pla i Cia Nemin
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 19.30 h
Refresca't: **The Naintis**.
Centre Cívic Vil·la Florida
▶ 20 h
Els vespres de la UB. Concerts a la fresca: **Carlota Flàner**. Obertura de portes a les 18.30 h
Finca Pedro Pons
av. de Vallvidrera, 25
Entrades: 5 o 14 €, amb consumició inclosa
▶ 20 h
Concert: **Cançons del Mediterrani**, amb Elena Laguna, soprano i Esther Vilar, piano
Centre Cívic Pere Pruna

14 DIMECRES

▶ 17.30 a 19.30 h
Taller per a joves: **Desmuntar la selfie**, amb Drac Màgic
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 17.30 a 19 h
Taller: **CantÀfrica!** amb Momi Maiga i Núria Domènec
Casa Orlandai

▶ 18 h
Arri, arri, tatanet, presenta:
El peix irisat. Infants entre els 18 mesos i 5 anys.
Centre Cívic Sarrià
Preu entrada: 3,30 €
▶ 18 h
Rutes i visites científiques:
Ruta botànica, amb Sergi Massó, biòleg
Punt de trobada: parada de FGC Baixador de Vallvidrera
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 19.30 h
Xerrada: **Les batalles judicials i legals que marcan l'estratègia del procés**, amb Jaume Alonso-Cuevillas, jurista i economista.
Teatre de Sarrià
Organitza: Òmnium
▶ 19.30 h
Focus d'estiu: **¡Ay, Carmela!**
Casa Orlandai
▶ 20 h
Conta'm una Òpera: **Lucia Di Lammermoor**, amb Maria José Anglès de MUSICOLòGICS
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 22 h
Cinema a la fresca: **La boda de Rosa**, de Iciar Bollain
Centre Cívic Vil·la Florida

15 DIJOUS

▶ 17 h
Cosmètica natural i vegana, amb Pérez, tècnica en cosmètica natural.
Casals de Gent Gran de Sarrià-Sant Gervasi
Activitat en línia
▶ 18 h
Concerts a la fresca Sagnier:
Arnau Alvarez i David Caba
Espai Jove Sagnier
▶ 19 h
Vespres als terrats. Concert:
Aura, amb Monique Makon i Clara Martín
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 19 h
Cicle vespres de música:
Ópalo trio. Intèrprets: Maria Pascual a la veu, Miguel Gistau a la guitarra i Oscar Tinoco al contrabaix.
Centre Cívic Vallvidrera

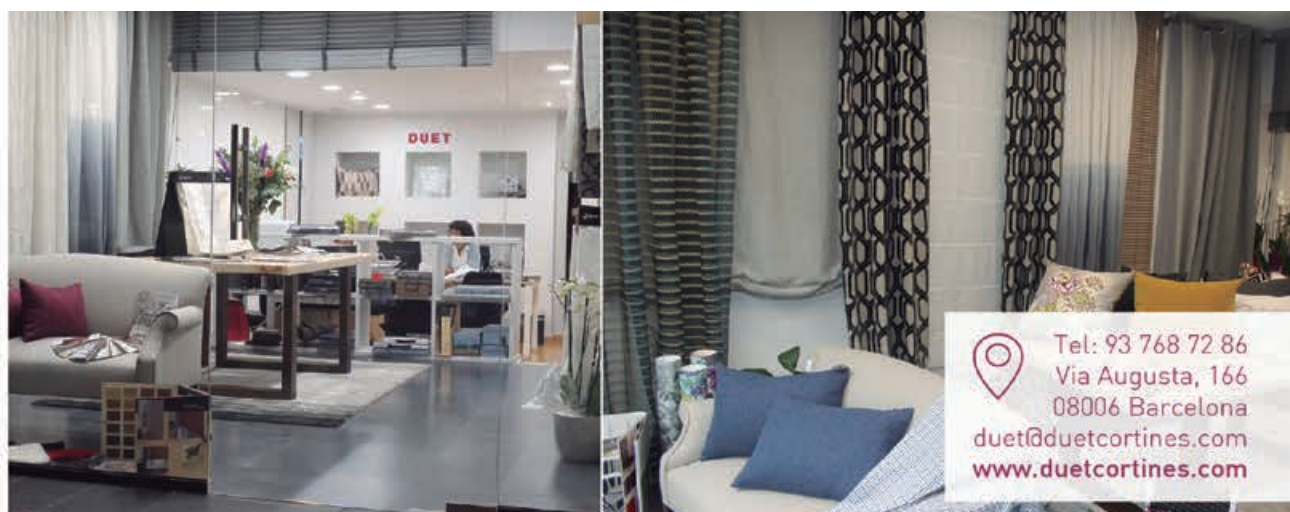

DUET CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tendals
- Tradicionals
- Coixins
- Paquetos
- Plaid
- Enrotllables
- Cobrellits
- screen/tèxtils
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

► 19 h
Clau de sol: **Kodjo Senyo**
Centre Cívic Sarrià

► 19 h
Concert acústic: **Daniel Higié-nico**. Esperando a Robin Hood.
Centre Cívic Can Castelló

► 19.30 h
Concerts sota la palmera:
Momi Maiga, World Music
Casa Orlandai

► 20 h
Els vespres de la UB. Concerts a la fresca: **Bikôkô**.
Finca Pedro Pons
Preu: 5 o 14 €, amb consumició

► 20 h
Concert: **Lírica al jardí**, amb Joan Martínez Colàs, tenor i Laia Camps, soprano
Centre Cívic Pere Pruna

► 20.30 h
Llibreestiu 2021: **Festa d'Estiu**.
21h Cocktail poètic.
22h Concert a la fresca
Libreria A peu de pàgina
c/ Major de sarrià, 50
Entrada: 10 €

16 DIVENDRES
► 11 h
Activi-tasts: **Química i cuina per a tothom**
Centre Cívic Vil·la Urània

► 19 h
Taller #EstàsON: **Desafiant la física**. També el 23. De 6 a 8 anys.
Biblioteca de Sant Gervasi

► 20 h
Concert: **Mozart a Broadway**, Cor Jove de l'Orfeó l'Atlàntida
Centre Cívic Pere Pruna

► 20 h
Concert a la fresca, amb Ganzá trio.
Espai Putxet

17 DISSABTE
► 9 h
Passejada: **La vila vella de l'Hospitalet**, amb Alba Casaramona
Centre Cívic Vallvidrera

► 10 a 14 h i de 14.30 a 16 h
Taller: **Clown**, amb Diana Pla, actriu
Casa Orlandai
Preu: 28,42 € (5,5 hores)

19 DILLUNS
► 10 a 13 h
Activi-tasts: **Bossa de platja upcycling**, amb Pilar Gonzalo
Centre Cívic Vil·la Urània

► 18 h
Sessió de contes: **Les butxaques del mar**, amb Ada Cusidó. Infants de 2 a 5 anys
Centre Cívic Vil·la Urània

► 18.30 h
Consell Plenari del Districte Sala de Plens del Districte
plaça Consell de la Vila, 7

20 DIMARTS
► 18 h
Dinamització de dimarts: **Bodypainting**
Espai Jove Sagnier

► 19 h
Vespres als terrats. Espectacle: **Materia absurda**, amb Big Van Ciència
Centre Cívic Vil·la Urània

► 20 h
Els vespres de la UB. Concerts a la fresca: **Marialluïsa**.
Finca Pedro Pons
Preu: 5 o 14 €, amb consumició

21 DIMECRES
► 22 h
Cinema a la fresca: **Uno para todos**, de David Ilundian.
Centre Cívic Vil·la Florida

22 DIJOUS
► 17 h
BCN a l'estiu.
Casals de Gent Gran districte
Activitat en línia

► 19 h
Vespres als terrats. Concert: **Ópalo trio**.
Centre Cívic Vil·la Urània

► 19.30 h
Concerts sota la palmera: **Cristina López & Isabelle Laudénbach**, flamenc
Casa Orlandai

► 20 h
Els vespres de la UB. Concerts a la fresca: **Kiwis**.
Finca Pedro Pons
Preu: 5 o 14 €, amb consumició

► 20 h
Micro-escena al gran jardí,

amb les companyies Teatre Breu i Julia Torres.
Centre Cívic Sarrià

23 DIVENDRES
► 11 h
Activi-tasts: **Repel·lent natural de mosquits**, amb Coral Herranz Lancho
Centre Cívic Vil·la Urània

► 19.30 h
Don Pasquale, òpera semi-es escenificada de Gaetano Donizetti (1797 – 1948)
Jardi dels Tarongers
Aportació voluntària: 10 €

29 DIJOUS
► 18 h
Concerts a la fresca Sagnier: **La Chunga**
Espai Jove Sagnier

► 19.30 h
Concerts sota la palmera: **Dolça petxina**, havaneres
Casa Orlandai

30 DIVENDRES
► 17.30 h a 19 h
Taller #EstàsON: **Room Scape**
Sènior. També el 6 d'agost.
De 9 a 12 anys.
Biblioteca de Sant Gervasi

31 DISSABTE
► 20 h
Música i teatre: **Dindirindin! Una Follia Musical**, amb Notte&Giorno
Teatre de Sarrià
Entrades: 20 €, 10 € -12 anys

AGOST

17 DIMARTS
► 17.30 h a 18.30 h
Activitat infantil. Taller #EstàsON: **Cianotípia: una altra manera de fer fotos**, amb Laia Montserrat. + 7 anys.
Biblioteca de Sant Gervasi

SETEMBRE

DEL 8 AL 12 SETEMBRE
Festa Major del Farró
Organitza: Comissió de Festes i Veïns Farró

NOMENCLÀTOR

El carrer del Rector Ubach

JESÚS MESTRE CAMPI

És un vial situat entre els carrers d'Aribau i Calvet. Es va urbanitzar entre dues de les principals finques del barri de Galvany: can Lladó i can Galvany. La promoció d'aquesta urbanització s'inicià cap al 1868, arran d'un plànol de l'arquitecte Antoni Rovira i Trias sobre la finca de can Galvany i pel projecte promogut el 1876 per Nicolau de Tavern, Josep Castelló i Francesc Vilaró, propietaris importants de la zona. A final del segle XIX s'havien construït poc més d'una dotzena d'edificis.

El nom de *Parraco Ubach* es decidí des de bon principi, el 1868, per recordar Fèlix Ubach i Caris, rector de la parròquia de Sant Gervasi de Cassoles entre 1817 i 1864, data de la seva mort. Va ser un rector important per l'aleshores municipi independent i va promoure la primera església important que substituïa l'antiga església del poble. El 1980 es va normalitzar el nom com a Rector Ubach.

A finals dels anys vint, el carrer s'estenia entre Amigó (tancat per

la finca de can Galvany) i Aribau (aleshores Lanuza), tot i que el tram de Tavern a Lanuza el carrer era més estret a causa del mur que envoltava can Lladó. Aleshores, entre Amigó i Tavern, estava pràcticament tot urbanitzat, sobretot amb cases de veïns, excepte la part de mar que donava a Amigó, on hi havia cases unifamiliars amb jardí o horts posteriors. L'any 1963 es va obrir fins a Calvet, urbanitzant-se una part de can Galvany (que allotjava l'escola Augusta), i a la part de llevant, arran de l'enderroc de can Lladó el 1958, s'hi va regularitzar l'amplada del vial i es va construir a la part sud. Els jardins de can Moragas són testimoni de què havia estat aquesta gran finca senyorial. El carrer i el barri, amb el mercat de Galvany com a centre comercial potent, van atraure famílies joves benestants, empresaris i professions liberals. Al número 36 hi va tenir la llar la família Pàniker, com recorda una placa que fa pocs anys va posar-hi l'Ajuntament. ■

Gravat de finals del segle XVIII de la casa i finca de can Lladó

RE
BAI
XES

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes:

Anita SINCE 1986 **Ara botiga online!**

C/ d'Arlimon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com [f](#) [t](#) [p](#) [s](#)

VIST AL TWITTER

Carlos Márquez
(@cmarquezdaniel)

Molt del Tibidabo, però 123 € per família nombrosa (5), home... Que et pots fer del Tibiclub, cert. Però vaja, a disfrutar, per molts anys.

Damià (@damiagp)

Enguany Barcelona és capital mundial de l'alimentació sostenible, i per celebrar-ho han tingut la brillant idea de posar aquesta gallina. Quan a Barcelona les gallines estan prohibides, i collir un ou i menjar-lo constitueix una infracció greu segons les ordenances municipals.

Fe d'errates: En l'entrevista del mes passat amb l'activista en mobilitat sostenible, Jaume Llansó, apuntàvem en la introducció que al seu dia va ser objector de consciència al servei militar obligatori, quan en realitat va formar part del moviment dels insubmisos al servei militar obligatori, exposats a entre 8 i 12 anys de presó.

www.diarieljardi.cat

El més llegit l'últim mes

1

Augmenten un 462% els casos de covid en una setmana a Vallvidrera

2

La manifestació contra els indults a Sarrià acaba amb proclames xenòfobes

3

L'Ajuntament mou fitxa a última hora per aturar l'enderroc total de la Flor de Maig a Galvany

El primer viatge de la Cuca de Llum

Albert Batlle dona el tiquet de la Cuca de Llum al fill d'Ada Colau

Inauguració de la Cuca de Llum al Parc d'Atraccions Tibidabo

BARRIS DE MUNTANYA

El primer viatge de la Cuca de Llum

CARME ROCAMORA

Il·lusió i màgia van ser les dues paraules que van caracteritzar el dissabte 12 de juny, dia en què Barcelona va inaugurar el nou funicular del Tibidabo, la Cuca de Llum. Va ser després d'haver-se fet una renovació total d'aquest emblemàtic transport barceloní, que va deixar de funcionar fa gairebé dos anys.

La inauguració va comptar amb la visita (poc habitual al districte) de l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, que, acompanyada del regidor de Sarrià – Sant Gervasi, Albert Batlle; de la directora del Parc d'Atraccions del Tibidabo, Rosa Ortiz, i de regidors i consellers municipals, va fer el primer viatge inaugural en una jornada on també van ser convidades entitats i escoles del districte.

El projecte de remodelació, que ha comptat amb una inversió —important i també criticada pel veïnat dels barris de muntanya— de 19M

d'euros, té per objectiu millorar l'experiència dels usuaris i que aquest viatge sigui la primera atracció del Parc d'Atraccions, que va tornar a obrir les seves portes el mes de maig. Ara, el viatge, que permet una vista panoràmica, es fa en tres minuts, quan abans eren set. També ha augmentat la capacitat dels vehicles, que ara poden portar en cada viatge fins a 252 passatgers. Amb aquesta millora, l'Ajuntament busca augmentar la proporció de persones que accedeixen al cim en transport col·lectiu fins al 60 %, reduint els desplaçaments en vehicle privat. En aquesta línia, s'ha establert un nou model de servei de llançadores, que canvien el seu recorregut per finalitzar a la plaça del Doctor Andreu, on es troba l'estació inferior del funicular.

Després del viatge inaugural, tant Colau com Batlle van fer parlaments des del cim del Tibidabo. Van

destacar la màgia de la jornada i van assegurar que era un dia feliç per a Barcelona, preludi dels dies que vindran a l'estiu després d'una temporada llarga i complicada a causa de la covid-19.

"Vull convidar a tots els barcelonins que gaudim d'aquest estiu, ens ho mereixem després d'aquest any tan dur", va expressar Colau, que va cridar a recuperar la vida, a retrobar-se amb els familiars i les persones estimades, i que els més petits puguin gaudir al màxim de la màgia de la Cuca de Llum i el Parc d'Atraccions del Tibidabo.

En la mateixa línia, Batlle va destacar que la ciutat fa goig, que és capaç de "reinventar-se i recuperar-se una i mil vegades" i que serà "un gran estiu". Així mateix, va aprofitar el seu parlament per agrair als treballadors del Parc d'Atraccions la seva "lleialtat" i "entrega" en aquest any complicat. ■

DIMECRES 14 DE JULIOL

A LES 19.30 H

Teatre de Sarrià

c. Pare Miquel de Sarrià, 8
08034 Barcelona

Xerrada amb **Jaume Alonso-Cuevillas**, jurista, economista, doctor en Dret i catedràtic de Dret Processal de la Universitat de Barcelona

Reserva la teva entrada gratuïta a <https://sarria.fila12.cat/>

Xerrada

LES BATALLES JUDICIALS I LEGALS QUE MARCARAN L'ESTRATÈGIA DEL PROCÉS

Residencial Augusta Park

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona

93 362 49 10

informacio@residencialaugustapark.com

Garantia de seguretat Covid-19

Residencial Bellesguard Park

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona

93 254 05 70

reservas@bellesguardpark.com

- Test antígens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós

SARRIÀ

L'agregació de Sarrià i la configuració de la Barcelona contemporània

JESÚS MESTRE

El centenari de l'agregació de Sarrià a Barcelona comença a escalfar motors. Els dies 11 i 12 de juny, es van fer les terceres Jornades de Recerca Històrica dels Barris de Barcelona, la primera sessió a la Sala de Plens de Sarrià i la segona al Born Centre de Cultura i Memòria. En aquesta segon dia, centres d'estudis de tota la ciutat, entre ells el Taller d'Història de Sarrià, van tenir l'oportunitat de presentar comunicacions i participar en un debat conjunt. Aquestes jornades les va organitzar Arxiu Municipal de Barcelona i el comissari va ser Daniel Venteo.

L'acte del divendres 11, a Sarrià, va comptar amb la presència del regidor del

© Ajuntament de Barcelona

districte, Albert Batlle; de bona part dels consellers de Sarrià-Sant Gervasi; l'arxiver en cap, Joaquim Borràs, i veïns que s'hi havien inscrit prèviament. També va ser retransmès en línia. Va obrir

les intervencions Joan Fuster Sobrepera, amb una conferència sobre la Barcelona de 1921. Va seguir Daniel Venteo, que va presentar un llibre que es publicarà aviat sobre el fons de l'arxiu del districte, el més ben conservat dels arxius dels antics pobles del Pla de Barcelona. Finalment, hi va haver la intervenció del Taller d'Història de Sarrià, que va presentar els primers resultats de la recerca sobre el padró d'habitants de Sarrià de 1915-16 (el darrer que es conserva com a municipi

independent). Amb l'anàlisi de les dades del padró i altres documents, es vol fer una mena de "fotografia" de com era Sarrià cap al 1921, en una exposició i un cicle de xerrades la tardor i hivern vinents.

Batlle va donar, d'aquesta manera, un primer pas cap a la commemoració d'aquest fet històric tan rellevant per a Sarrià (i també per Barcelona). Oficialment, començarà amb un acte institucional el 4 de novembre, diada que recorda la publicació del Reial decret sobre l'agregació, i s'allargarà fins a principis d'abril, en record de quan el darrer batlle de Sarrià va fer donació de la vara municipal al de Barcelona. ■

LES PLANES

Adeu per sempre a Can Pichurri: el berenador ja és història

CARMÉ ROCAMORA

El divendres 4 de juny l'edifici que ha aconseguit durant tants d'anys el restaurant Can Pichurri va ser enderrocat i el seu futur, a partir d'ara, està en mans del procés participatiu que engegui el Govern municipal per definir els propers usos de l'espai. El veïnat ha manifestat, en aquest sentit, diversos desitjos com un institut de secundària públic o un local social per a l'Associació de Veïns de Mas Guimbau.

Aquest edifici es va alçar a mitjan segle XX, i es va convertir en una petita guingueta de 4x4 metres quadrats, conegut amb el nom de Cala Rosita. A causa de l'augment de visitants, l'edifici va anar creixent de manera desordenada, però amb un èxit total d'afluència, ja que va esdevenir lloc de trobada tant pel veïnat de les Planes com per altres visitants de la resta de Barcelona.

Com que l'edifici es va fer desordenadament, segons la normativa de

l'Ajuntament, és il·legal i, per aquest motiu, el consistori ha decidit procedir a l'enderrocament. Malgrat que veïns de la zona van demanar conservar algun dels elements de l'edificació, el complex ha estat enderrocat completament. ■

© Sergi Alemany

GALVANY

Desapareix la Flor de Maig de Galvany

CARMÉ ROCAMORA

L'edifici que va representar l'associacionisme a Galvany durant el segle XX ja és història. L'enderroc es duu a terme des de fa més d'un mes, i ja no queda res de l'edifici. L'oposició veïnal i de Junts per Catalunya a l'enderroc no han servit per aturar-lo. I tampoc no ha servit l'acció tardana de l'Ajuntament. Així, la seu de la cooperativa obrera Flor de Maig desapareix del barri, i ara, en aquell lloc, s'hi ubicarà la seu d'una multinacional estatunidenca.

Després de l'avís ciutadà que alertava que aquest espai estava en perill, l'Ajuntament va intentar instar els propietaris, la promotora Sunway, a aturar les tasques i revisar els elements més emblemàtics per conservar-los. Però aquesta petita intervenció municipal no va servir de res: un cop a terra, fonts municipals van explicar a aquest diari que l'Ajuntament no tenia més marge d'actuació, ja que la promotora podia fer un enderroc adequat a la

© Eduard Llorens

normativa, donat que l'edifici de l'antiga cooperativa Flor de Maig no estava catalogat. Així doncs, malgrat que l'Ajuntament va obrir converses amb representants del promotor, aquest va tirar endavant amb l'enderroc, tal com podia fer d'acord amb la normativa vigent.

Després d'aquesta pèrdua, el Govern municipal ha assegurat que està treballant en una actualització del catàleg patrimonial. Una promesa que fa temps que se sent i que no s'acaba de materialitzar, mentre els símbols que recorden el passat dels barris van caient amb total impunitat. ■

ALONSO - CUEVILLAS

Advocats i Economistes

Des de 1984

Tel. 93 241 35 35

www.alonso-cuevillas.eu

Joan Obiols, 11, Barcelona

Liceu
Opera
Barcelona

Canviem amb tu
per aconseguir
el món que tots
volem.

Naturgy

naturgy.cat

- **Produeix la teva pròpia energia amb les nostres plaques solars.**
- **Tarifes compromeses amb el medi ambient per a tots els nostres nous clients.**
- **Instal·lació de punt de recàrrega per al teu vehicle elèctric on tu triïs.**
- **Facilitats de pagament i assessorament energètic per al teu negoci.**
- **Venim en menys de 3h a la teva llar 24/7 per a reparacions urgents.**
- **Ajudem milers de famílies rehabilitant les seves llars i assessorant-les en eficiència energètica.**

Baixos ocupats al carrer Sant Guillem

EL FARRÓ

Gent sense casa i cases sense gent, la complexitat d'interessos al carrer Sant Guillem

En aquest petit carrer del Farró, s'hi agrupen locals buits, persones que ocupen per sobreviure i veïns que reclamen una solució

CARME ROCAMORA

És dimarts a la tarda i tres nens juguen al bell mig del carrer Sant Guillem. Els 30 graus d'aquests dies que afronta la ciutat barcelonina són esgotadors, i qualsevol bocanada d'aire fresc és un descans. Als baixos d'un edifici, els familiars dels nens seuen i mengen alguna cosa. Una cortina fa de porta, del que, la família del Gudad i el Douro (noms ficticis a petició dels entrevistats), gitanos romanesos, anomenen *casa*. Aquí hi viuen dues famílies, força extenses, en condicions d'infrahabitatge: són dos locals que van ocupar per falta d'alternativa habitacional. Els espais estan administrats per Finques Carbonell, que en total en aquest edifici té uns 10 locals i un pis. El pis està llogat, i els 10 locals són buits, excepte els dos que ocupen aquestes dues famílies. El veïnat de l'edifici reclama posar solució a aquesta situació: que s'acabi l'ocupació i que els locals no estiguin buits.

Així doncs, en un portal d'aquest petit carrer del Farró hi ha un mapa complex de descriure: locals buits, veïns que volen una solució, famílies que han d'ocupar per sobreviure i, sobretot, molt poques solucions al gust de tothom. Un problema que deriva de la pobresa d'uns i els privilegis d'altres. I l'estigma, un estigma present a la nostra societat vers les persones que ocupen i sobre les persones d'ètnia gitana. "Sobreviuen. Ocupen per viure. Per no morir-se al carrer. I sobreviuen a base de recollir objectes de les escombraries per després vendre'ls en mercats de segona mà", explica a aquest

diari l'Andreu, membre del Sindicat d'Habitatge de Cassoles. El cas va arribar a aquest sindicat perquè un dels fills de les famílies, el Rivaldo, va al mateix col·legi —l'Institut Montserrat— que el germà de l'Andreu. Així va ser com, a partir del novembre, aquestes dues famílies van passar a formar part del sindicat: "Des del principi han mostrat compromís. Quan hi ha un desnonament al barri, intenten venir. Quan es va desallotjar la Casa Buenos Aires, van pujar amb nosaltres i van estar a primera línia. Estar al sindicat implica valors i lluita".

l'Andreu ho explica ben clar. Conscient del racisme i la xenofòbia que afecta a la societat, assegura que tot rau en desafortunats tabús: no roben, no són mafiosos, s'impliquen en el dia a dia del sindicat: "El que és majoritari són les famílies que s'organitzen en sindicats. Les mafies són minoritàries. La gent critica molt, i no en tenen absolutament ni idea. No els coneixen, no s'han aturat a jugar amb ells, no han volgut compartir espais. A nosaltres, jugant al parc amb ells un dia, unes veïnes ens van tirar coses des de les finestres", afegeix.

La solució de viure en un infrahabitatge no és bona per a ningú, però sí millor que el carrer. Segons relaten des del sindicat, les dues famílies reben algunes ajudes per part de l'administració per escolaritzar els fills i per a la seva manutenció, però no hi ha una alternativa habitacional en una ciutat amb uns serveis socials col·lapsats. Per això, l'objectiu principal del sindicat és

que aquestes famílies, sobre qui planejgen denúncies per l'ocupació, no siguin tirades al carrer. Aposten, per exemple, per intentar negociar amb Finques Carbonell una adequació del local perquè esdevingui un pis i tramitar un lloguer social. Però asseguren que no han obtingut resposta.

El drama dels locals buits

L'Eugenia porta tota la vida vivint en aquest edifici, on també hi viuen germanes i la seva mare. Explica a El Jardí que fa molts anys que els locals estan totalment tancats, i critiquen que els administradors no gestionin els espais. Fa molt temps, més de 15 anys, aquests espais havien acollit fotocopisteries, laboratoris o tallers. Però des que estan tancats, han patit diversos episodis d'ocupacions: "No pensen fer-hi res", diu sobre Finques Carbonell. I ara hi viuen "diverses persones en un espai petit i el carrer està molt brut", lamenta. Per això, la petició del veïnat de l'edifici és que la propietat hi faci alguna cosa, que no estiguin abandonats, que es lloguin o que s'hi faci un canvi d'ús. La comunitat de veïns de l'edifici no és l'única que ha fet queixes per aquesta situació. Aquest bloc està molt a prop de l'escola Poeta Foix, i temps enrere, associacions de pares i mares volien tallar el carrer Balmes per protestar contra aquesta situació. L'acció no es va acabar duent a terme.

I la resposta de Finques Carbonell, que també ha parlat amb aquest diari, és que si hi ha ocupacions, es fa molt difícil de

llogar la resta dels espais: "Quan ensenyem els locals i veuen que n'hi ha d'ocupats per persones estrangeres, la gent tira cap enrere", relata una de les representants. Asseguren que han interposat denúncies i que estan obertes les vies penals, però que el procés es dilata en el temps: "Ens sap greu pels veïns de l'edifici però no sabem què fer. Entenem que els que tenen ocupes a casa són ells i que és una situació complicada". És per això que assegura que la situació és "desesperant", i que esperen que quan s'acabi la moratòria que atura els desnonaments, els facin un llançament: "Els ocupes s'ho saben tot: teníem una sentència positiva al llançament, i als tres dies ens van dir que havien demanat justícia gratuïta i que el llançament s'havia paralitzat. A veure si aconseguim que marxin. Ens sap molt greu per les famílies de l'edifici", insisteixen. Al mateix temps, preguntats per la possibilitat de negociar amb el Sindicat d'Habitatge de Cassoles un lloguer social, descarten haver rebut cap comunicació per part d'ells, i insisteixen que són locals i no habitatges.

L'Ajuntament en fa "seguiment"

La versió de l'administració en aquests casos sempre acostuma a ser la mateixa: que no hi poden fer gaire res. Com sempre, insisteixen que la responsabilitat és de la propietat, i que aquesta és l'única que pot impulsar una intervenció judicial. Des del Districte de Sarrià – Sant Gervasi, han assegurat a aquest diari que es fa seguiment de l'ocupació des de Serveis Socials, així com atenció "als possibles conflictes que es puguin produir".

La situació d'aquests locals buits fa temps que és coneguda pels representants del districte i pel veïnat. De fet, la primera proposició que va portar al Consell Plenari del districte d'aquest mandat el grup municipal d'ERC, va ser una proposta que consistia en què, en el termini de tres mesos, el Govern havia d'elaborar un pla de dinamització de locals, començant pel barri del Farró, enfront a la presència dels locals buits. Aquesta proposta s'ha aplicat a altres barris de la ciutat, però no al nostre districte.

Així és que el conflicte d'interessos no albira una solució clara i tothom en pateix les conseqüències: veïns amb molèsties, una administradora que assegura que no pot fer més, un Ajuntament que no passa a l'acció i, sobretot, famílies que han d'ocupar perquè no tenen una altra opció per sobreviure. ■

© Frederic Esteve

CANSATS DEL MENYSPREU

Mercè Escofet Sala

Consellera portaveu de Ciutadans a Sarrià-Sant Gervasi

Els veïns de Sarrià-Sant Gervasi paguem impostos com tothom i, per tant, tenim dret a tenir inversions com les que reben la resta de districtes. Ni més, ni menys; unes inversions que estiguin d'acord amb la mitjana de Barcelona. I això és el que no passa des de 2015, quan va arribar a l'alcaldia Colau. El clar exemple d'aquest menyspreu és al barri de les Tres Torres, que és el rep menys inversió dels 73 barris de Barcelona. Aquest any rebrà una inversió de 300.000 euros per la pacificació dels entorns del mercat, la inversió més alta dels darrers 20 anys...

A més, de la baixa inversió que rebem, als veïns se'ns menysprea, no se'ns té en compte en les decisions que es prenen: s'imposen mesures no consensuades i que en cap cas beneficien els diferents barris. És el cas del V9, de l'intent de construcció del tanatori a la parròquia Verge de la Pau, del carril bici de Ganduxer i el de Bori Fontestà, de la brutícia crònica, de la deixadesa de l'arbratge, de les voreres estretes, dels pals telefònics sense soterrar, dels carrers sense asfaltar als barris de muntanya, de la manca d'inversió en habitatge públic al districte amb els preus més elevats. I no ens hem d'oblidar dels coixins berlinesos, un parany mortal per als motoristes, els blocs de formigó, la falta d'escoles bressol, la creixent inseguretat viària i l'augment de furt, robatoris i agressions contra menors a les zones escolars.

Hem de tenir present que som el districte amb més escoles i el més envellit

de la ciutat, però som el districte amb menys biblioteques per habitant, i no tots els barris disposen d'un casal de gent gran. El Govern de Colau i el PSC no ens proporciona els serveis que necessitem. Potser es podria apuntar que els vots del nostre districte no interessin ni als comuns ni al PSC. És a dir, el criteri de la baixa inversió podria ser pel baix rendiment electoral, i en aquest sentit, Sarrià-Sant Gervasi sempre és el gran castigat. És trist veure que el Govern municipal margina els nostres barris i els deixa any rere any a la cua de les inversions.

Hi ha alguna cosa que hagi millorat a Barcelona, i especialment en el nostre districte, en els últims anys? La resposta és fàcil: no, no n'hi ha.

Des del grup municipal Ciutadans, no ens cansarem mai de demanar més inversions per al nostre veïnat, ja que volem deixar de ser un districte de segona pel govern de Colau i el PSC. Des de Ciutadans, volem fugir dels populismes i dels nacionalismes que tant ens han perjudicat, i volem retornar a Barcelona l'esperit de les olimpíades, la seva condició de capital catalana, espanyola i europea. Volem una ciutat segura, una mobilitat sostenible i integradora. Volem lluitar contra les desigualtats socials, aconseguir més habitatge assequible i recuperar el lideratge econòmic i empresarial que tant caracteritza als barcelonins.

D'altra banda, el canvi climàtic ens exigeix una ràpida resposta. Dur a terme la transició ecològica que exigeixen les dinàmiques climàtiques suposa modificar les inèrcies socials. Totes les ciutats, com Barcelona, han de ser les principals protagonistes en la lluita contra el canvi climàtic, i per això necessitem polítiques mediambientals fiables, responsables i transparents.

Barcelona ha perdut força com a pol cultural enfront d'altres ciutats espanyoles i europees, i necessitem tornar a ser referents en cultura. Cal que generem oportunitats, atraïem talent i el puguem retenir. La cultura ha de ser un nexe d'unió per recuperar el lideratge de Barcelona. S'ha d'aprofitar la històrica trajectòria de col·laboració entre el sector públic i el privat per seguir alimentant el gran ecosistema d'equipaments creatius i culturals que tenim.

En definitiva, volem que Barcelona torni a ser una ciutat oberta, tolerant, solidària, creativa, emprenedora, dinàmica i que torni enamorar a tots els barcelonins. Volem que Barcelona torni a ser la gran referència mundial que era.

DISTRICTE

Sis projectes de Sarrià – Sant Gervasi obtenen el suport necessari als Pressupostos Participatius

Membres del Consell Plenari de Sarrià – Sant Gervasi i representants veïnals que han participat en els Pressupostos Participatius

Exposició dels projectes dels Pressupostos Participatius a Vil·la Urània

CARME ROCAMORA

La creació d'un carril bici a la Via Augusta entre Ganduxer i la plaça Borràs ha estat la proposta més votada a Sarrià–Sant Gervasi en els primers pressupostos participatius de Barcelona, que s'han celebrat durant l'últim any. Dels 16 projectes finalistes proposats per la societat civil al districte, entre els quals ha pogut escollir el veïnat, se n'executaran sis, després que 3.206 persones hagin votat a Sarrià–Sant Gervasi. En total, el districte compta amb un pressupost de 2,2 milions d'euros

—el segon districte amb menys dotació, només per darrera de les Corts— que el Govern municipal es compromet a gestionar tirant endavant aquests projectes abans que acabi el mandat.

PROJECTES QUE S'EXECUTARAN

El carril bici a la Via Augusta és un projecte que s'ha reivindicat amb força des de Bici Augusta, una plataforma creada el març de 2020 i que des de llavors ha fet diverses accions per reivindicar-lo. Arran

de les seves demandes, el Govern municipal es va posar les piles i va fer un petit tram inicial que connecta la Diagonal amb Gal·la Plàcidia. Gràcies a un acord entre el Govern municipal i ERC, es va decidir que a finals d'aquest 2021 el carril arribarà fins Ganduxer. Finalment, amb els pressupostos participatius, s'acabarà l'últim tram, el de Ganduxer fins a la plaça Borràs.

Una altra proposta guanyadora aposta per actuar al **carrer Balmes**, ampliant l'espai per als vianants entre la

ronda General Mitre i Joaquim Folguera, una altra petició històrica a Sarrià–Sant Gervasi, ja que és un tram pendent de reforma des de fa molts anys. El projecte presentat consisteix a executar una actuació tàctica que comporti la implantació d'un carril de serveis i la millora de la mobilitat a l'encreuament amb el carrer Bertran.

A l'**Escola Lurdes**, es millorarà la seguretat de l'entorn de l'escola ampliant la vorera de la Via Augusta, i també s'incorporarà vegetació i mobiliari a l'entorn. Una proposta que va en la línia del programa 'Protegim les escoles', que s'ha desenvolupat en altres escoles de Sarrià–Sant Gervasi i de Barcelona.

El veïnat del Farró ha escollit una **superilla** per pacificar definitivament el barri, ja que fins ara s'han fet intervencions que no han estat interconnectades, de manera que s'ha aconseguit l'objectiu desitjat. Així doncs, es farà un projecte considerant el barri com un tot.

A Sarrià, es crearà un **hort ecològic** de gestió comunitària a la zona de Sarrià de Dalt, que té per objectiu generar cohesió social a la zona potenciant un nou espai de trobada i creant consciència ecologista.

L'últim projecte seleccionat és la **urbanització del carrer Romanin** per millorar les condicions d'accés, ja que actualment és un camí de terra sense voreres ni clavegueram, amb un enlluernament deficient. ■

Col·lectius espanyolistes es manifesten contra els indults a Sarrià – Sant Gervasi

ELENA PARDO, CARME ROCAMORA

"España cristiana y nunca musulmana", "Fuera menas de nuestros barrios" i "España es una y no 51" van ser algunes de les proclames que prop de 200 manifestants van entonar la tarda del 22 de juny arreu dels carrers del districte de Sarrià – Sant Gervasi, en una concentració contra els indults als presos independentistes, que s'havien aprovat aquell mateix dia.

La convocatòria, promoguda per plataformes com Los de Artós, Dolça Catalunya i Jusapol, va comptar amb la participació de representants dels partits unionistes de Catalunya com Josep Bou (PP), que va assegurar que els indults "debiliten l'Estat"; Nacho Martín Blanco (Cs), que va acusar a Pedro Sánchez d'aprovar els indults per "utilitat política" per afavorir els seus acords parlamentaris; i Ignacio Garriga (Vox), que va titllar els indults com el "major acte de traïció" i va assegurar que no quedaria impune.

Amb diversos cartells repartits per Vox que posaven lemes com "El indulto

es un insulto", els manifestants van fer un passacarrer sense incidents i amb molta presència de gent jove, que entre d'altres consignes van cridar "Els carrers seran sempre nostres", "A por ellos" i "Colpistas a prisión".

Durant el recorregut, que va avançar des de plaça Artós pels carrers Sant Joan Bosco, Via Augusta, Balmes i Travessera de Gràcia, hi va haver respostes de tot tipus. Des d'alguns balcons, els manifestants eren aplaudits, i des d'altres, rebutjats. En un moment de la marxa, els espanyolistes van cridar a una veïna que tenia una estelada al balcó: "No ens miris, tira't". També hi va haver alguns moments de tensió en què els Mossos d'Esquadra van augmentar la seva presència quan, passant per davant l'Institut Menéndez y Pelayo, els espanyolistes van increpar estudiants marroquins al crit de: "España cristiana y nunca musulmana". En aquest moment, diversos estudiants del col·legi els van respondre fent la botifarra. ■

EL PUTXET

L'AV del Putxet celebra 25 anys de vida amb activitats culturals

EL JARDÍ

El 4 de maig de 1996, a les nou del vespre, un grup de persones es van trobar amb l'objectiu de fundar l'Associació de Veïns i Amics del Putxet (AV). La primera presidència va ser per Mònica Marambio, que va estar sempre implicada amb l'associació fins a la seva mort prematura, l'any 2005.

Mònica Marambio

L'AV naixia, com expliquen els socis, perquè el Putxet estava completament deixat: ningú hi feia res i els veïns van decidir posar-se en marxa. Dedicant moltes hores dia a dia, avui agrupen 160 socis, que han lluitat per aconseguir millores al barri. I ho seguiran fent per tot allò que encara s'ha de solucionar, actualment sota la presidència de Fran Ribera.

Amb els 25 anys que ha celebrat l'associació, entre el 3 i el 6 de juny, el barri va poder gaudir de diverses activitats culturals. El grup Els pescadors del replà va sorprendre dijous el públic amb cançons d'un viatge per una vida. Dissabte, Sabrina Swit Trio va delectar el veïnat amb una Jazz-Session pel migdia. La nit, la Colla de Diablesses i Diablers de Sarrià van il·luminar la plaça Lesseps amb focs d'artifici estàtics. Finalment, diumenge, Mario Cuéllar va culminar la celebració de l'associació amb un concert de guitarra clàssica.

© Elena Pardo

© Jesús Mestre

© Jesús Mestre

© Frederic Esteve

De dalt a baix i d'esquerra a dreta: Els pescadors del replà, Sabrina Swit Trio, Colla de Diablesses i Diablers de Sarrià, Mario Cuéllar

LES TRES TORRES

Les Tres Torres gaudeix d'activitats lúdiques malgrat no poder celebrar la seva Festa Major

EL JARDÍ

Aquest any tampoc ha pogut ser, i esperem que sigui l'últim any en què els barris no poden celebrar les seves festes majors. Però, com que les restriccions s'estan començant a relaxar gràcies a l'augment de persones vacunades, l'Associació de Veïns de les Tres Torres ha programat tres activitats per poder fer una mica de celebració i barri.

El dissabte 5 de juny de 10 a 13 h, es va portar a terme una ruta guiada per conèixer la història de les Tres Torres visitant llocs representatius a càrrec de la guia Sònia Fernández. La tarda d'aquell mateix dissabte, hi va haver el concert de la Banda Municipal de Barcelona al jardí de la Casa Sant Felip Neri, amb un aforament limitat a 80 persones a causa de la covid-19.

Per últim, el dia 13 de juny es va celebrar el ja conegut market de les Tres Torres on es podien trobar objectes de diverses tipologies. Tot i que la jornada es va presentar excepcionalment calorosa, les diferents parades van atreure un cop més

© Frederic Esteve

© Marta Trius

la curiositat dels veïns. A les parades es podia comprar roba d'estiu, objectes de decoració, joieria i complements per a tots els gustos. I no podien faltar

les parades dedicades a causes solidàries, com la Fundació Enrique de Ossó (FundEO), dedicada a l'educació i formació integral de les persones dels països

menys desenvolupats, les nines solidàries Dolls4Girls o les polseres Candela, que busquen finançament per a la recerca del càncer infantil.

LES TRES TORRES / LA BONANOVA

La pressió veïnal atura la construcció d'un tanatori a la parròquia Verge de la Pau

EL JARDÍ

La pressió del veïnat de la Bonanova i les Tres Torres contra la construcció d'un tanatori a la parròquia Verge de la Pau, prop de la plaça Ferran Casablanques, ha aconseguit els seus fruits. Després de molta insistència i recollida de signatures, l'Arquebisbat de Barcelona, dirigit

per Juan José Omella, ha assegurat que no s'hi construirà un tanatori.

En un comunicat emès aquest juny, assegura que no està prevista la construcció de cap tanatori en aquesta parròquia, i que tampoc s'hi construirà cap sala de vetlla, com s'havia especulat. A més, anuncia que la parròquia Verge de la Pau, en col·laboració

amb la seva feligresia, buscarà la forma d'opimitzar els actuals espais parroquials perquè puguin prestar un millor servei.

Queda així aparcada la voluntat del rector de Verge de la Pau, que s'havia fet seu aquest projecte malgrat l'oposició de la comunitat, acció que anava a fer de la mà d'Àltima. ■

© Elena Bulet

La presència de les dones per millorar la democràcia

ANA RUBIÓ

"L'imaginari del bon líder i bon comunicador està construït sobre la base d'uns criteris que com a dones no ens representen, però que si no seguim, fan que la gent no ens reconegui com a figura d'autoritat". Aquestes paraules són de Jenn Díaz, diputada al Parlament de Catalunya per Esquerra Republicana i autora del llibre *Dona i poder: com i per què feminitzar la política*. Denuncien una realitat social que acompanya les dones des que entren com a representants en l'esfera pública fins que l'abandonen. Una reflexió que articula la seva darrera obra, i que el dimarts 29 de juny va presentar als Jardins de Muñoz Ramonet en un acte organitzat per Esquerra Republicana on també va participar la regidora Elisenda Alamany.

La xerrada va tenir com a eix principal la valoració del sistema polític català des d'una mirada feminista i va durar gairebé una hora i mitja. A partir d'una conversa distesa, les ponents van comentar un seguit de temes que s'inclouen en l'obra de Jenn Díaz, tot combinant experiències personals amb opinions més explícites. A grans trets, van reflexionar sobre les polítiques públiques, vinculades a l'urbanisme i a la manca de referents femenins en el món professional, i van qüestionar la figura del polític o la política carismàtics i els valors que, com a societat, s'associen a aquest rol.

© Frederic Esteve

Alamany va destacar la capacitat de *Dona i poder* per passar del micro al macrocosmos: "El llibre té la virtut de convertir l'anècdota o l'experiència personal en categoria". La regidora va destacar que les situacions narrades per Díaz no són escenes aïllades, sinó que succeeixen a altres dones, amb altres noms i cognoms.

Díaz va començar a escriure l'obra durant el confinament, després de fer ponències virtuals i debatre sobre la

feminització de la política en trobades virtuals. En aquest llibre, recull la seva experiència dels darrers dos anys com a diputada, un període en què la quota de dones al parlament ha augmentat fins el 47,4%, la dada més paritària fins al moment.

L'escriptora va compartir que la infrarepresentació ha provocat que moltes necessitats quedin invisibilitzades: "Les quotes no són un favor que ens fa la

democràcia, sinó que la presència de dones millora la democràcia. Això vol dir que automàticament pitges un botó i la institució és feminista? Doncs no, però si tu sempre fas una línia recta per arribar a un lloc, quan dissenyis una política pública actuaràs així. Si en canvi, has de fer ziga-zaga, en dissenyar una política pública pensaràs més en les voltes fetes i tindràs en compte més realitats".

Tant Díaz com Alamany van reivindicar en tot moment un feminisme interseccional i divers, que tingui en consideració les necessitats de tot el conjunt de la població i no només de les dones blanques, cisgènere, d'entre 30 i 40 anys i de classe mitjana-alta. "La revolució real no és que arribem al poder, és que quan hi arribem el canviem i el compartim, amb noves formes de lideratge i amb sororitat", va seguir Díaz, que també va relatar com hi ha estudis que demostren que, quan les dones lideren projectes públics, el llenguatge utilitzat és diferent, més humà.

L'autora acaba el seu llibre amb una frase de Carme Karr: "Les dones no som, com alguns pensen, enemigues dels homes, però sí que som enemigues d'algunes lleis fetes per homes". Una reflexió que recull tot allò dit durant la presentació i que, a causa de la crisi generada per la covid-19, pot tenir una projecció real en la política catalana. En paraules de Díaz, després de la pandèmia s'obre una oportunitat "per instaurar una nova manera d'entendre les institucions més horitzontal i més humana, i s'ha d'aprofitar". ■

Bosses i motxilles dissenyades
i confeccionades a mà a Barcelona

Visita el nostre Showroom
C/ Bertrán 1-3, Barcelona

www.peterandwolfbcn.com

*Així va escriure Antoni Gaudí el 1885 el començament d'aquesta coneguda cançó infantil a la façana de la Casa Vicens. 28 anys després, el 1913, es van definir les normes ortogràfiques del català tal com avui les coneixem.

c/Carolines 20-26

Obert tots els dies de 10:00 a 20:00h

www.casavicens.org

CasaVicens
Gaudí

Organització
de les Nacions Unides
per a l'Educació,
la Ciència i la Cultura

Obres d'Antoni Gaudí
Inscrit a la Llista
del Patrimoni Mundial
el 1984

EL QÜESTIONARI de Carme Rocamora

EVA ELADI (consellera de Ciutadans)

© Frederic Esteve

A quin barri vas néixer?

A Galvany i en concret, a la Clínica Corachan.

A quin barri vius?

A Galvany.

Amb qui vius?

Amb el meu marit, els fills ja no viuen a casa.

Lloguer o propietat?

Propietat.

Recicles a casa?

Sí, i des de la pandèmia més.

T'agrada cuinar?

És una de les coses que més m'agrada. Els caps de setmana puc passar-me tot un matí a la cuina, i durant el confinament vaig passar-hi moltes hores. Vaig aprendre-hi de la meua mare, que cuinava molt bé.

Què és el primer que fas quan et lleves?

Em dutxo, em vesteixo i em preparo l'esmorzar per sortir com un llamp.

Quin mitjà de comunicació consultes cada dia?

Tinc moltes alertes de diferents mitjans i m'envien notifikacions com feu vosaltres. També al Port hi tenim un recull de premsa i des del meu grup municipal m'envien les darreres notícies de Barcelona.

Vas anar a l'escola pública, concertada o privada? I els teus fills?

Vaig anar a una escola concertada, igual que els meus fills. Soc una defensora de l'escola concertada perquè garanteix la pluralitat i la llibertat d'ensenyament.

Vas anar a la Universitat? A quina? Què vas estudiar?

No hi vaig anar quan em tocava: vaig casar-me molt jove, amb 23 anys, i ja tenia dos fills. Però de gran vaig estudiar Protocol i Cerimonial de l'Estat i Internacional a la Universitat d'Ovi-
edo; Gestió de Patrimoni Cultural, a la Universitat Europea Miguel de Cervantes; i Transport Marítim i Gestió Portuària, a la Universitat Politècnica de Madrid.

Mútua o salut pública?

Sempre he tingut mútua: crec que ajuda a alleugerir la bona sanitat pública que tenim a Barcelona.

Tens vehicle privat?

Sí, per a mi és indispensable: m'agrada sortir els caps de setmana i no dependre del transport públic.

Què volies ser de petita?

Com que soc la gran de cinc germans, sempre m'han agradat els nens, i fins i tot vaig estudiar puericultura a la tarda al carrer Muntaner, on ara hi ha el Centre Cívic Vil·la Florida.

Quin tret principal destacaries del teu caràcter?

Soc molt oberta, m'agrada molt la gent.

Quina qualitat aprecies més d'una persona?

Que sigui positiva, riallera i em faci passar una bona estona.

Què esperes dels teus amics?

Que encara que no parlem gaire sovint i que ens veiem poc, sempre tingui la sensació que estan a prop.

El teu principal defecte?

Que no sé dir que no.

Una persona a qui admires.

Marie Curie. Va ser la primera dona a guanyar un Premi Nobel i la primera professora de la Universitat de la Sorbona. Una lluitadora que va arribar a cotes impensables a la seva època.

Per què has decidit dedicar-te a la política?

Perquè he treballat tota la vida per a mi, però sempre he volgut fer alguna cosa per a la meua comunitat, pels problemes dels meus veïns, ajudar-los amb petites coses que puguin millorar-ne el dia a dia. La política municipal és una bona eina per dur-ho a terme.

Què faràs quan deixis el càrrec?

Hi he estat quasi dos anys amb plena dedicació i ara he tornat a treballar al Port de Barcelona.

Tens una vocació frustrada?

No, cap.

Una cançó que t'identifiqui.

L'estiu és època d'havaneres i una que m'identifica és la del Josep Lluís Ortega Monasterio dedicada al canó de Palamós: "No més guerres, no més morts, no més bombes, ni més foc..."

Recomana'm un llibre.

La sombra del viento, de Carlos Ruiz Zafón, a qui, a petició del nostre grup municipal, se li ha fet un homenatge a la seva Barcelona natal.

Recomana'm una sèrie.

Ho tinc malament: no tinc temps. Si miro la *tele*, solen ser les notícies o alguna pel·lícula del cap de setmana.

Si poguessis agafar el cotxe i anar a un lloc, on aniries ara mateix?

M'encanta conduir: aniria cap a la província de Girona, que ho té tot, de la Cerdanya a la Costa Brava.

Amb què et poses contenta?

Amb una tarda amb els meus cinc nets. És el que més feliç em fa.

Què et fa por?

No poder dependre de mi mateixa.

Què odies?

Les discussions per la política. M'agrada parlar de política, però respecto qui pensa diferent i m'agrada que em respectin també a mi.

Per quines coses plores?

No soc gaire ploranera, però hi ha moltes coses que m'emocionen.

Tens mascota?

Des que vaig néixer sempre hem tingut animals a casa, però des que va morir el darrer gos ja no n'hem tingut.

Amb quin polític del Plenari que no sigui del teu grup aniries a prendre alguna cosa?

Amb el regidor Albert Batlle. És una persona molt interessant, amb qui es pot parlar de tot i de qui sempre aprens alguna cosa.

Qui creus que ha estat el millor regidor de Sarrià – Sant Gervasi?

Tots els regidors mereixen el meu respecte, ja que tots han treballat pel districte des del seu model de ciutat.

Traient l'alcaldeable del teu partit, quin creus que coneix millor la ciutat? I quin et representaria millor?

És una resposta que no em pertoca donar a mi, sinó als militants de cada grup municipal. A mi no em representaria millor cap d'ells, en tot cas el que porti un programa electoral amb més punts de coincidència amb Ciutadans: que sigui liberal, de centre i moderat.

Un racó del districte on relaxar-te?

El Turó Parc.

I per fer el vermut?

Qualsevol terrassa dels bars que envolten el Turó Parc.

Supermercat o botiga de barri?

El Mercat de Galvany, les botigues del barri i també el supermercat que tinc més a prop de casa.

A quin país voldries viure?

M'agrada tot Espanya.

L'últim país on has viatjat

Itàlia.

Què és el que més trobes a faltar d'abans de la pandèmia?

El fet de poder viure sense vigilar els contagis, amb petons, abraçades i sense mascareta.

Quin canvi que la pandèmia ha provocat mantindries en el futur?

A Barcelona, cap. M'agradava la ciutat amb formiguer de gent, les botigues obertes i sense totes aquestes coses inútils que ha posat la senyora Colau pels carrers. Ara tenim una Barcelona més bruta i desendregada.

Una màxima amb què t'identifiquis.

"La vida és una aventura, atreveix-te", de Teresa de Calcuta

Proposa'm una pregunta per al següent conseller que entrevistem.

Si tinguessis una tarda per passejar pel districte, on em portaries? ■

Ortodòncia invisible - Invisalign®

Oferim el servei d'ortodòncia invisible amb facilitats de pagament, amb quotes mensuals i per a totes les edats

QUÈ ÉS INVISALIGN?

És una alternativa a l'ortodòncia convencional, un tractament més estètic i fet a mida de cada necessitat, amb fèrul·les o alineadors transparents i removibles, que realitzen moviments progressius a les peces dentals. S'aconsegueix un somriure funcional i harmònic.

COM FUNCIONA INVISALIGN?

Els elianers Invisalign mouen les dents seguint una sèrie de moviments acuradament controlats i programats. Per tant, en cada etapa es permet únicament el moviment d'algunes peces determinades.

QUANT DE TEMPS DURA EL TRACTAMENT INVISALIGN?

La durada del tractament depèn de la seva complexitat.

CLINICA DENTAL
Smile

Dra. Mercedes Archiles Tárrega
Col·legiada 4250
Plaça Cardona 11, 1r 1a
08006 BARCELONA

932 006 666
 601 063 822
 @clinicadentalsmilebcn

ESPAI LEGAL

La segona oportunitat: eixugar els deutes i començar de nou

JAUME ALONSO-CUEVILLAS

Aviat es compliran sis anys de l'aprovació de la llei que va introduir el mecanisme conegut com la *segona oportunitat*. Es tracta, en definitiva, que una persona sobreendeutada pugui, complint certs requisits, veure's alliberada de tots els seus deutes, amb capacitat de

començar de nou una activitat comercial, empresarial, professional o simplement laboral.

Fins a l'aprovació de la Llei 25/2015 regia, sense excepció, la regla prevista a l'art. 1911 del Codi Civil espanyol, conforme a la qual un deutor respon del compliment de les seves obligacions amb "tots els seus béns presents i futurs". Aquesta dura regla condemnava a la insolvència vitalícia a tot aquell que no podia afrontar el pagament d'un deute. Encara que se li embargués i subhastés tot el patrimoni, seguia respondent, també amb els seus béns o ingressos futurs, de la part del deute insatisfet. Aquesta situació comportava una espècie de *mort civil*: el deutor no podia mai més tornar a tenir cap bé ni ingrés perquè sabia que seria immediatament embargat per respondre dels deutes passats.

I això afectava per igual consumidors sobreendeutats per qualsevol circumstància (les més habituals solien derivar d'haver d'afrontar despeses extraordinàries imprevisibles, per exemple per tractaments mèdics, o la pèrdua d'ingressos normalment derivada pèrdua de la feina) que a empresaris o autònoms, sovint ofegats per haver garantit personalment els crèdits i deutes dels seus negocis. Quan no es poden atendre els deutes ordinaris, comencen les reclamacions judicials, que incrementen notablement els imports inicialment deguts en sumar-s'hi interessos moratoris i els sovint desorbitats costos judicials. La bola es fa tan gran que mai més es pot tornar a aixecar el cap.

La segona oportunitat és, doncs, una excepció a aquella regla general. El deutor sobreendeutat respon dels deutes amb allò que té ara. Però si és un deutor de bona fe, pot demanar al jutge que l'alliberi de la resta del deute. És el que es coneix amb el nom de BEPI o Benefici d'Exoneració del Passiu Insatisfet. Es tracta d'una solució molt avantatjosa per a qui es troba en aquesta dura situació de tenir deutes superiors al seu patrimoni, ja que li evita la situació de ruïna perpètua. Una part vital del patrimoni o ingressos és inembargable per llei, i fins i tot en alguns supòsits es pot arribar a salvar l'habitatge habitual.

Malgrat la seva importància i utilitat pràctica, el mecanisme de la segona oportunitat és molt desconegut, fins i tot entre els advocats no especialitzats. A diferència de la solució adoptada per altres països, el legislador espanyol va optar per judicialitzar el procés per l'obtenció del BEPI, articulant-lo, a més, a través del complex procés concursal.

Per intentar divulgar la cultura de la segona oportunitat, també entre els professionals del dret, el llavors conseller de Justícia, Carles Mundó, va impulsar un grup de treball en el qual diversos professors, advocats i magistrats, entre altres juristes, vam intentar buscar solucions pràctiques per agilitzar el procés i treure el màxim rendiment de la farragosa regulació legal. Recentment, els jutjats mercantils de Barcelona han aprovat un protocol per agilitzar aquests processos, cosa que ha reduït notablement els terminis.

En definitiva, si malauradament els deutes se'l mengen, contacti de seguida amb un advocat o despatx especialitzat en la matèria i intenti acollir-se al mecanisme de la segona oportunitat per sortir el menys mal parat possible del tràngol. ■

JAUME ALONSO-CUEVILLAS, ADVOCAT I ECONOMISTA A **ALONSO-CUEVILLAS ADVOCATS I ECONOMISTES**. www.alonso-cuevillas.eu

SALUT I BENESTAR

Podem viure en mode avió?

GLÒRIA VILALTA

Hi ha persones que viuen sense mòbil, i per tant, viure en *mode avió* pot ser més fàcil. Així i tot, si viuen en una ciutat o en un lloc poblat, difícilment podran evitar les radiacions que venen del carrer o dels veïns, per no parlar de la feina.

Sovint, quan parlo sobre apagar el wifi a la nit o d'altres mesures per evitar les radiacions, em diuen que no serveix de res, que tenim el wifi dels veïns, per exemple. I és cert, tenim el dels veïns, però sí que serveix: no és el mateix estar envoltat de quatre senyals de wifi que de cinc, sobretot quan la teva la tens al costat.

I com que val més una imatge que mil paraules, quan em poso a mesurar el camp electromagnètic d'alta freqüència —que és el del wifi i el de les antenes de telefonia— i la persona veu que es desapareixen els valors i el soroll de l'aparell quan ens apropem al router, al telèfon sense fils o al mòbil, la resposta és clara: sí que té un efecte important el que fem nosaltres.

Què més podem fer?

Podem fer més actuacions en el dia a dia per apropar-nos al "mode avió":

- Seleccionem les freqüències de 3G o 4G al telèfon i al mòdem, de manera que com a mínim no rebem 5G, que està dissenyat per treballar amb freqüències molt més altes.
- Apaguem el wifi quan no el necessitem. Com a mínim, durant les hores de descans. Funcionar amb cable és una opció encara millor: no estem sotmesos a radiació i, a més a més, la connexió és més ràpida i estable.
- Apaguem, també, el telèfon o posem-lo en mode avió, cada nit.
- Fem-ho també quan ens desplacem, sigui amb cotxe, amb metro o pel carrer. Al metro, això és especialment important, ja que la radiació és més intensa.
- No tinguem el wifi, el bluetooth o connexions innecessàries quan no els necessitem.
- Parlem amb el mòbil amb mans lliures o auriculars.
- Evitem els auriculars sense fils, i si és possible, utilitzar-ne de tubs d'aire; d'aquesta manera, no tenim camp electromagnètic enganxat a l'orella.
- Dormim amb el mínim d'electricitat i radiacions al voltant. Evitar la ràdio, els despertadors i qualsevol aparell que funcioni sense fils. De cara al camp electromagnètic en general, evitar qualsevol aparell elèctric prop del cap, i si pot ser, a l'habitació en general.
- Desconnectem l'alarma quan no la necessitem.
- Evitem posar els intercomunicadors infantils prop dels nadons. Ells estan en plena formació i la seva protecció és molt més feble que la nostra.

De fet, es tracta de no tenir cap aparell encès que emeti electrocontaminació si no el necessitem. La tecnologia ens dona molt, però també ens treu salut, si n'abusem. Buscar l'equilibri, com en tot, permetrà tenir els avantatges i no els inconvenients (o com a mínim, minimitzar-los).

Ens hi posem? ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

ARQUITECTURA

Quatre cases al carrer Carrasco i Formiguera

JAUME DE OLEZA

L'any 1905 l'arquitecte Josep Arnau i Piera va construir aquests quatre habitatges contigus situats als números 15, 17, 19-21 i 23 del carrer Carrasco i Formiguera. Es tracta d'un carrer sense sortida que dona accés al col·legi dels Jesuïtes de Sarrià, el

Sant Ignasi. Josep Arnau va ser també l'autor de la reforma de la casa Grasses, situada al carrer Major de Sarrià, un edifici que es distingeix per les seves grans dimensions. Aquest conjunt de quatre cases consta, cadascuna, de planta baixa, planta primera i un petit jardí a la part interior. Són habitatges d'estils diferents, però, no obstant això, defineixen un conjunt unitari. De cadascuna de les cases, en destaquen una tribuna a la planta primera, formes i materials diferents, que van des de les realitzades en fusta fins a la més treballada d'una d'elles construïda en obra. Les façanes estan projectades de manera simètrica i amb estils diferents, com una que presenta un concepte amb connotacions d'arquitectura neoàrab fins a una expressió de l'època del món oriental. Una altra, amb reminiscències de l'arquitectura popular, en què la senzillesa en defineix l'estètica, destacant els òculs rodons sota coberta. La intermèdia, d'estil modernista, la més treballada en els seus detalls ornamentals de pedra, i amb les balconades a cada costat de la tribuna en ferro forjat d'una plasticitat estètica notable. I l'última, amb influència de l'estil romànic, en què es distingeix l'arc de mig punt que remarca la porta d'entrada. Aquesta diferenciació formal es tradueix també en el coronament de cadascun dels edificis, des d'un ràfec en voladís revestit amb ceràmica vidriada de remat de la coberta fins als dos habitatges intermedis, que es rematen amb formes arrodonides que n'endolcen el conjunt. Tenen un nivell de protecció com a bé amb elements d'interès tipus C. Hi predomina, a la façana d'una d'elles, l'acabat en estuc imitant un encoixinat de pedra. Uns habitatges que, tot i no ser de grans dimensions, dibuixen un conjunt harmoniós gràcies a la seva diversitat d'estils. Una proposta on l'autor va fugir de forma intencionada de la repetició del que bé es podria entendre com quatre habitatges adossats i iguals. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE. www.cwork.cat

APROFITA LES REBAIXES A RAS

Disfruta de nuestras rebajas y revive la emoción del sol y la arena con tu bañador favorito.

Desde **15% - 20% - 30%**

¡NO ESPERES AL ÚLTIMO DÍA!

Visítanos en la calle Calvet 11,
08021 Barcelona

LISE CHARMEL

antigel

PRIMA DONNA
swim

ANDRES SARDÀ
Dissenyat a Barcelona

Chantelle

Wolford

Roidal

Tessy

MARIE JO

KUNY
BARCELONA

Φ
INTRO

Passionata

@RasCorseteria

www.rascorseteria.com

Casa Jordi

**Cuina tradicional
en una masia al cor de
Barcelona.**

Des de 1968 treballem
perquè gaudeixis d'una
proposta gastronòmica
autèntica.

Creiem en la cuina de
mercat i vetllem perquè
els plats de la carta siguin
elaborats amb productes
de la nostra terra i garantir
així una cuina de qualitat.

Ens agrada pensar que a
Casa Jordi mantenim vi-
gents els sabors de sempre.

Passatge Marimón, 18
08021 Barcelona
Tel: 93 200 11 18
Web: casajordi.es

EL RACÓ DE LA COMUNICACIÓ

Vacunes sí, gràcies!

MARTA ROYO ESPINET

Conversa a la porta de l'escola...

- Ja t'han posat la vacuna?
- Sí, la primera dosi.
- Quina?
- Pfizer.
- Doncs a mi, com que en tinc 62, l'AstraZeneca, i estic pendent de saber quan em podré posar la segona.

– A mi, a la Fira, la Moderna. Als centres massius, posen la Moderna

– Vaig sentir que als temporers de Lleida els posaven la Janssen, així amb una dosi ja n'hi ha prou.

Aquesta conversa, la vaig sentir l'altre dia a la porta de l'escola i em recordava aquella campanya de *Kas Naranja* de finals dels anys noranta en què el concepte creatiu era “¿Y tu, de quién eres?”

Ens hem tornat tots especialistes en vacunes: Pfizer y BioNTech, Moderna, Oxford i AstraZeneca i Janssen. I més que en vindran.

Jo, una experta (en teoria) en marques, una publicista, no sé cap marca de cap vacuna contra cap malaltia. En canvi, sé força detalls de cada una de les vacunes contra la covid-19. Fins i tot puc endevinar l'edat, segons quina vacuna t'han posat i el dia que te l'han inoculada. Si tens les dues dosis de Pfizer, com jo, en tens 50!

- Sé el que han volgut fer-me creure. Que la “bona” és la Pfizer i que la “dolenta” és l'AstraZeneca. Si no, per què fan signar un document assegurant que acceptes la segona dosi d'Astra?
- Sé el que l'opinió pública, el que més ens arriba en temps d'incertesa, ens ha explicat de cada marca. Que la segona dosi de la Pfizer provoca més efectes secundaris que la primera, per exemple.
- Sé que m'haig de creure la comunitat científica, per sobre d'altres comunitats, però sovint el soroll mediàtic passa per sobre de la realitat.
- Sé que ja s'està vacunant la franja que enguany en fa 40 i que ho faran amb Pfizer, Moderna o Janssen.
- Sé que l'OMS ja ha aprovat la vacunació per als nois de 12 anys en amunt i que ben aviat es podrà vacunar ja tota la població.

Una marca i el que representa és el que diu de tu però, desgraciadament, no sempre coincideix amb el que realment ets. A més, en segons quins casos, la informació no ens arriba dels canals habituals on és només la marca qui parla. En temps de crisi, és la societat (amb tot el que la confirma) qui crea opinió segons moltes variables, sovint esbiaixades.

En el cas de les vacunes, la incertesa, la crisi econòmica i sanitària, la por i el poder dels grans lobbys ha fet que hàgim cregut coses que, si més no a priori, no són demostrables. O no són, ni de bon tros, tan catastròfiques com les hem llegit. Però així ens ho han fet creure governs, administracions i mitjans de comunicació.

Vacunes sí, i gràcies! Gràcies mil de tenir una sanitat com la que tenim, i de tenir la sort de poder-la gaudir. Però... potser hauríem d'anar a les veritables fonts: a les farmàcèutiques, a les marques d'origen?

Venguis el que venguis, et proposo fer una petita reflexió. A l'hora de crear i difondre la teva marca en temps de crisi, et recomano que ho facis sobre tres pilars.

- Coherència: sigues coherent entre qui ets, què fas i què comuniques.
- Honestat: comunica el que ets, sense magnificar ni exagerar.
- Transparència: sigues clar i honrat. La transparència permet als clients saber que no els estàs amagant res. Si t'operen d'una hèrnia, t'operen d'una hèrnia...

Per cert, ja t'han vacunat? ■

MARTA ROYO ESPINET ÉS FUNDADORA DE MOSAIKING COMUNICACIÓ

HISTÒRIA

1921, l'any de la desgràcia

JAUME CLOTET

Aviat farà 100 anys, el novembre d'enguany, que la vila de Sarrià va ser annexionada a Barcelona. Era el darrer municipi del Pla de Barcelona que queia a les urpes de la capital de Catalunya; abans hi havien caigut Gràcia, Sant Martí de Provençals, Sant Andreu de Palomar, Sants, les Corts i Sant Gervasi de Cassoles, tots ells el 1897, i la vila d'Horta, el 1904. Sarrià va aconseguir esquivar aquesta primera onada d'agregacions, però només durant uns quants anys.

Mitjançant un reial decret signat pel rei Alfons XIII, el 4 de novembre del 1921, Barcelona s'annexava el municipi de Sarrià. Les autoritats municipals no van ser consultades ni informades prèviament, i es van trobar l'annexió com un fet dat i beneït. Els seus 9.000 habitants tampoc no s'esperaven aquesta decisió ni la compartien. Es van fer actes de protesta, una vaga de comerç i es va crear una Junta de Defensa Pro Autonomia Municipal de Sarrià. Però res va servir: l'annexió es va consumir i el municipi de Sant Vicenç de Sarrià va ser esborrat.

Tota aquesta història és força sabuda. Arribats a aquest punt, per tant, podem preguntar-nos com seria Sarrià si l'annexió no s'hagués produït mai. Alguns partidaris de l'annexió opinen avui que Sarrià seria un municipi fallit, poc poblat o sense indústria, i afirmen que Barcelona ha dut prosperitat i progrés a la nostra vila. Discrepo. Imagino que, per proximitat i característiques, Sarrià podria ser com Sant Just Desvern, un municipi ben pròsper, de vocació muntanyenca, amb una forta identitat i sobirà en les seves decisions. Si tenim en compte que el municipi de Sarrià, en el moment de la dissolució, incloïa les Tres Torres, Pedralbes, Vallvidrera i Santa Creu d'Olorda, el terme no seria, precisament, petit.

Alguns menyspreus, més grans o més petits, no s'haurien esdevingut mai. Per exemple, el monestir de Pedralbes mai no hauria d'haver estat extirpat de Sarrià i annexat al districte de les Corts el 1984, per iniciativa del llavors alcalde Pasqual Maragall. Ara, per exemple, tampoc no viuríem el debat absurd sobre el nom que ha de tenir la futura biblioteca de Sarrià (la qual, per cert, faria dècades que estaria construïda en un municipi independent). Cap sarrianenc amb un mínim de sentit del ridícul pot pretendre que porti un altre nom que no sigui el de J.V. Foix. Per tant, soc dels que pensen que la pèrdua de la municipalitat ens ha comportat més pèrdues que no pas beneficis, tant materials com espirituals.

Perduda la independència, quin serà el futur de Sarrià? Cal admetre que és i serà impossible recuperar la sobirania del terme, si les coses no canvien de manera radical. Però penso que tampoc cal arronsar les espatlles i assumir, resignats, la nostra lenta dissolució dins la gran Barcelona. No ens enganyem: quan l'any 2121 es commemorin els 200 anys de l'annexió, la identitat sarrianenca estarà molt més erosionada i ja només serà un record llunyà, un objecte d'estudi a càrrec dels historiadors locals. La mobilitat de població, la gentrificació i la integració creixent comportaran inevitablement una pèrdua del sentit de comunitat, de la percepció de pertinença col·lectiva. Sarrià serà només un barri pintoresc i benestant. Ho volem? Jo no ho vull. ■

JAUME CLOTET ÉS PERIODISTA

PSICOLOGIA

Nomofòbia

MERTXE FERNÁNDEZ

La nomofòbia, el nom de la qual prové de *No mobile phone phobia*, és la por irracional a no tenir el mòbil o estar *desconnectat*. Qui pateix de nomofòbia sempre troba pretextos per justificar la necessitat de tenir-lo a prop: els fills, el treball, una crida o notificació importantíssima...

Actualment, la nomofòbia es vincula a totes les franges d'edats, encara que els més afectats són els joves. S'ha treballat amb nens menors de tres anys dels quals es sospitava un trastorn de l'espectre autista, quan el que hi havia era una addicció al mòbil. Des de ben petits, els pares lliuren els seus mòbils a nens fins i tot menors de dos anys perquè es distreguin. Quantes vegades veiem nens als seus cotxets amb un mòbil a la mà perquè els pares puguin *estar tranquils*? A més, la majoria deixen de supervisar o controlar l'activitat, pàgines que visiten, xats, jocs... dels seus fills a partir dels 12 anys, si no abans. Ni tan sols segueixen als seus fills a les xarxes socials.

Segons l'Institut Nacional d'Estadística (INE), el 66 % dels nens (1.713.905) d'entre 10 i 15 anys tenen un telèfon mòbil, i més del 90% en la franja de 14-15 anys. I no ens enganyem, els culpables que hi hagi aquest tipus d'addicció són, novament, els pares.

Els símptomes principals de l'addicció al mòbil són:

1. Augment de la factura del telèfon, encara que amb les tarifes planes aquest símptoma queda obsolet i, en la majoria dels casos, tampoc es pot controlar.
2. Mai es deixa el telèfon, encara que s'estigui en grup, amb amics o família. Ni tan sols per anar al lavabo!
3. Incapacitat de concentrar-se en les converses per estar pendent del mòbil (sempre es troba una excusa) i necessitat imperiosa de contestar/llegir els missatges o WhatsApp's rebuts.
4. Cada vegada es produeix més aïllament. La comunicació es converteix en virtual i s'interactua amb els amics/grups no presents en lloc d'aquells amb qui estan reunits. És habitual veure grups d'amics asseguts al voltant d'una taula (abans de la covid) i tots mirant la pantalla del seu mòbil en lloc d'interactuar entre ells.
5. Ansietat i irascibilitat quan no hi ha cobertura o s'acaba la bateria. En la majoria d'ocasions, fins i tot es porta un carregador o bateria per poder recarregar el mòbil.
6. Privar-se d'hores de son en pro d'estar connectat. Anar-se'n a dormir mirant el mòbil.

Les possibles solucions que es poden aplicar són:

1. Apagar o posar el mòbil en mode avió durant les reunions, menjars, sopars... i a la nit, i deixar-lo en una altra habitació durant el dia
2. Silenciar WhatsApp i algunes notificacions o alguns grups
3. Reduir a un nombre determinat d'hores l'ús del mòbil i monitorar l'ús que se'n fa. Establir i limitar els horaris disminuint progressivament l'ús.
4. Eliminar aplicacions innecessàries
5. Buscar entreteniments, distraccions, entreteniments... alternatius
6. Fer petites sortides sense el mòbil
7. Buscar ajuda d'un professional. ■

MERTXE FERNÁNDEZ ÉS PSICÒLOGA CLÍNICA

PARLEM D'ECONOMIA...

Anem millor

JOAN BUSCÀ I AMBRÓS

Tanquem el mes de maig amb dades esperançadores. Comencem a remuntar amb el creixement de la riquesa (PIB). Inclús en l'àmbit de l'Estat, el creixement ha sigut per sobre del de la Zona Euro. Des del juliol del 2020, les expectatives de recuperació del sector serveis convergeixen amb les del sector industrial en l'economia de l'Estat. Les demandes nacionals i internacionals estan impulsant els creixements. Des del mes de gener del 2021, el nombre d'empreses no ha deixat de créixer. A Catalunya tenim 242.000 empreses a finals del mes de maig del 2021. Un any enrere eren 257.700 empreses. Recuperant. L'ocupació

també ha tingut una recuperació envers les dades de fa un any. En el passat darrer mes de maig, l'afiliació a la Seguretat Social va pujar en 59.000 persones. Estem arribant als 2,7 milions d'afiliats: fa un any, però, eren 2,8 milions d'afiliats.

Recuperant. Els ERTOS s'han reduït en un any en 560.000 persones i les prestacions d'autònoms s'han reduït en 168.000 persones. Com podeu llegir, els grans marcadors econòmics són bons i esperançadors. Ara i de cara a l'estiu, cal mantenir aquest impuls de l'economia. Les vacunes i la rebaixa i límits dels confinaments de la pandèmia sanitària han contribuït a aquestes millores de l'economia.

Molt bona notícia internacional

Els Ministres de Finances del Grup 7 (el G7), dels països amb les economies més importants del món (Canadà, França, Alemanya, Itàlia, Regne Unit, Estats Units i representants de la Unió Europea) han arribat a un acord perquè la pressió fiscal mínima en l'Impost

sobre Societats no sigui inferior al 15 per cent. Amb aquesta mesura es pretén acabar amb la carrera a la baixa de l'impost sobre beneficis de les grans companyies i empreses multinacionals que paguen aquest impost en el país en què la companyia estableixi la seva seu de direcció, no en els països on es generen els seus beneficis. Pensem que hi ha més de 52 països, coneguts i reconeguts com a *paradisos fiscals*, en què el tipus de tributació per l'impost de societats és gairebé zero. Una organització coneguda amb el nom de Tax Justice ha calculat que cada any les empreses multinacionals transfereixen 393 mil milions de dòlars a territoris coneguts com a *paradisos fiscals*. Segons un recent Informe d'Oxfam, les empreses espanyoles de l'IBEX-35 tenen 740 filials en paradisos fiscals. Si aquesta mesura-proposta s'arriba aplicar es disposaria de fons suficients per reactivar l'economia a escala mundial i fer front a la gran factura que ha originat la pandèmia de la covid-19 al món. ■

JOAN BUSCÀ I AMBRÓS ÉS ECONOMISTA

CONTINGUT PROMOCIONAT

RACÓ FISCAL

L'impost sobre les emissions de diòxid de carboni

JORDI MENESCAL

L'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica és un impost propi de la Generalitat de Catalunya. El seu objecte és gravar les emissions de diòxid de carboni que produeixen aquests vehicles, i que incideixen en l'increment de les emis-

sions de gasos amb efecte hivernacle.

Aquest tribut té un caràcter finalista i ha de nodrir a parts iguals el Fons climàtic i el Fons de patrimoni natural.

Per a aquest període impositiu, hi ha el calendari següent: 1 de maig, publicació del padró municipal; 4 de juny, data límit per presentar al·legacions (sol·licituds de modificació); 1 de setembre, publicació del padró definitiu; a partir del 15 de setembre, inici del període de pagament.

Quines persones estan obligades a pagar l'impost?

Estan obligades a pagar l'impost les persones físiques i jurídiques que al llarg de l'any 2020 fossin titulars d'un turisme, motocicleta o furgoneta i que tinguessin el domicili fiscal a Catalunya. També estan obligades a pagar l'impost les persones jurídiques sense residència fiscal a Catalunya amb un establiment, sucursal o oficina i amb vehicles registrats a Catalunya aquella data.

Quins vehicles tributen?

Els vehicles que l'últim dia de l'exercici constessin a nom d'una persona amb domicili fiscal a Catalunya i que siguin de les característiques següents:

a) Vehicles de la categoria M1 (vehicles de motor per transportar persones i llur equipatge i que tinguin 8 seients com a màxim, a més del seient del conductor) i de la categoria N1 (vehicles de motor per al transport de mercaderies amb una massa màxima no superior a 3.5 tones).

b) Vehicles de les categories L3e, L4e (motocicletes de dues rodes, i amb sidecar), L5e (tricicles de motor) i L7e (quadricicles pesats).

Les persones amb mobilitat reduïda estan exemptes de pagar l'impost, però el vehicle ha de constar al registre públic corresponent amb el codi de classificació per criteri d'utilització número 1. D'aquesta exempció només es podrà gaudir d'un vehicle.

Si disposeu d'un vehicle històric o d'un vehicle clàssic, gaudiu d'una bonificació del 100 %.

Període impositiu i meritació

El període impositiu coincideix amb l'any natural. Serà inferior a l'any quan la primera adquisició del vehicle sigui posterior a l'1 de gener, quan es doni el vehicle de baixa definitiva, o bé de baixa temporal, per exemple en cas de robatori.

S'assimila a la baixa definitiva la sortida del vehicle del territori on s'aplica l'impost per trasllat de domicili fiscal o per l'adquisició per part d'una persona amb domicili fiscal fora de Catalunya.

Si el període impositiu no coincideix amb l'any natural, l'import de la quota tributària es prorrateja per dies.

Pagament i domiciliació

A partir de l'1 de setembre de 2021 es podrà fer el pagament a través de la seu electrònica de l'Agència Tributària de Catalunya. En cas que no es pagui, a partir del mes d'octubre es rebrà una notificació al domicili del titular amb l'import a pagar i els terminis d'ingrés.

Per a exercicis futurs, es podrà domiciliar el pagament. S'haurà de sol·licitar en el moment d'efectuar l'ingrés del deute a les entitats financeres col·laboradores. Si opteu per la domiciliació del pagament, gaudireu d'una bonificació de la quota del 2 %, però condicionada a rebre les notificacions de l'Agència Tributària de Catalunya per mitjans electrònics i que la sol·liciteu en el termini de 2 mesos des de la finalització del període d'exposició del padró provisional. ■

JORDI MENESCAL ÉS ECONOMISTA I GESTOR ADMINISTRATIU COL·LEGIAT. www.menescal.es

MOBILITAT

L'impost d'emissions, un nou impost autonòmic

JOSEP MARIA SUCARRAT YCART

El Govern de Catalunya aplicarà la taxa sobre la base de les emissions de CO₂ dels vehicles que circulin pels carrers i carreteres de la comunitat autònoma. La definició exacta de l'impost és: "L'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica és un tribut propi de la Generalitat de Catalunya, l'objecte del qual és gravar les emissions de diòxid de carboni que produeixen aquests vehicles i que incideixen en l'increment de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle".

L'impost de CO₂ de Catalunya serà una realitat a partir del 15 de setembre vinent. Es tracta d'una taxa autonòmica que s'abonarà amb caràcter anual. Estaran afectats per aquest nou impost els turismes de fins a un màxim de 9 places, les furgonetes de fins a un màxim de 3,5 tones i les motocicletes. Queden exclosos els vehicles de serveis públics i transport. Estan obligades al pagament de l'impost les persones amb domicili fiscal a Catalunya amb un vehicle al seu nom l'últim dia de l'exercici anterior. És important recordar que les baixes temporals no eximeixen del pagament de l'impost (a excepció de les baixes temporals per robatori, que no tributaràn durant els dies de la baixa). L'enllaç següent mostra la llista de vehicles comercialitzats a Espanya amb els seus consums i emissions de CO₂: <http://coches.idae.es/pdf/guiasemestre12020.pdf>. A partir del 15 de setembre, un cop publicat el padró definitiu de vehicles afectats a través de la seu electrònica de l'ATC, es podrà accedir a efectuar el pagament. I a partir del mes d'octubre, en cas que no s'hagi fet el pagament, es rebrà una notificació en el domicili fiscal del titular amb l'import a pagar i els terminis d'ingrés. Import màxim és de 364 € a l'any en els vehicles de CO₂ més desfavorable, i el càlcul estimat de recaptació d'uns 67 milions € any.

JOSEP MARIA SUCARRAT YCART, MOTOS TURÓ

Entrevista

KARIN LEIZ:

“El Putxet és el meu rebost, on ho vaig aprendre tot”

© Frederic Esteve

Quatre hores de conversa amb la publicista, model i cofundadora del restaurant Flash Flash, Karin Leiz (Sevilla, 1938), donen per molt, i encara es queden curtes. Sociable però no social. No ho dic jo, sinó ella. Caràcter alemany. Em cita a Cassà de Pelràs, un caseriu del municipi de Corçà, a Girona. Quatre cases i una església. Ni més ni menys. I una festa major que dura dues hores, m'explica el Ciró, un dels seus fills. Tots dos comparteixen retir aquí, lluny de la pandèmia i de la seva ciutat, Barcelona, i el seu barri, el Putxet. Mentre en Ciró es fa càrrec d'una gateta de camp que acabava de parir dues criatures, la Karin compta les hores que queden per posar la tele i veure el partit que sigui de l'Eurocopa: “M'encanta el futbol.” La seva és una història de pel·lícula, però res de ficció, sinó de les que es poden palpar.

SERGI ALEMNAY

Alemanya?

No! Catalana.

Del barri del Putxet.

És el meu rebost. On ho vaig aprendre tot. El bàsic que has de saber a la vida: fixar-te en les persones, distingir-les i veure quines t'agraden més i quines menys. Ah, i l'entorn! Llavors era molt natural, més semblant a això d'aquí on som ara.

Com hi arribes?

Amb vaixell des de Sevilla. Tenia un any i mig, i durant aquell trajecte vaig aprendre a caminar. Els pares, que eren alemanys, vivien al Putxet des del 1935, però l'any següent van haver de marxar pitant perquè els perseguien. Quan va acabar la Guerra Civil, vam tornar.

El retorn a casa.

Sí, però no a la mateixa, perquè aquella havia estat saquejada i hi havia caigut part d'una bomba. Ens vam instal·lar al carrer Putxet, 33. Era un punt molt estratègic, perquè des del jardí veies passar a tothom pel barri. A mi no em deixaven sortir a jugar fora dels murs de casa, i llavors em quedava mirant des de la meua atalaia.

Com feies amistats al barri?

Em deixaven anar a jugar a casa d'altres nens, però mai al carrer! I a mi els que m'agradaven eren els nens que estaven al carrer: l'Alfredet, el Pepito... els que es llançaven a tota pastilla Putxet avall amb una espècie de monopati fet amb caixes de taronges i unes rodes, i frenaven amb la sola de l'espardenya. Es fotien cada hòstia! [riu]

Entenies la situació?

La majoria d'alemanys no es barrejaven amb catalans o castellans, tot i

que en el cas dels meus pares no era així. Una altra cosa eren els nens del carrer que s'educaven sols, i la meua mare no volia que anés dient hòstia i puta tot el dia. Jo em fixava en la manera de ser i en com vestien, però no pensava si uns eren millors o pitjors. Quan ets petit no fas distincions, i això és bonic.

Com recordes el barri en aquella època?

Del carrer Cadis cap amunt hi vivien els rics. Alguns tenien cotxe... els artistes. Un barri bohemí aburguesat. L'artèria era el carrer Saragossa, on anàvem a comprar des de la llet fins al pa. Hi havia cartilla de racionament, i encara recordo el primer dia després de dos anys en què a casa vam menjar patates bullides... allò va ser una festa!

Què més et cridava l'atenció?

El carrer Vallirana. Hi havia molta vida de barri, i recordo una festa major xulíssima. També pujaven els de Sant Medir... mai he tingut unes festes millors, després. El caliu popular ben portat, sense conflictes, és el millor que hi ha. Entre veïns, tothom s'ajudava molt.

Has escrit un llibre sobre el Putxet.

Animales Urbanos (Barataria Edicions, 2004). El vaig començar quan la mare va iniciar un procés de demència senil. La vida amb ella em va passar com una pel·lícula, i vaig pensar que ho havia d'explicar als nets. Vaig retratar els veïns a través dels animals, perquè aleshores tothom tenia gos, gat, gallines o conills.

Ets una enamorada de les verdures.

L'origen d'aquesta afició també ve del Putxet. Com que no em deixaven

sortir, se'm va acudir tastar totes les fulles del jardí assilvestrat que teníem. El llentiscle, que al Putxet n'està ple, té un gust molt fort però atractiu alhora... o les flors de gessamí, que xuclades són dolces i boníssimes. Aviso que els geranis tenen molt mal gust! [riu]

Què més feies per entretenir-te?

Llegia. La meua mare es queixava que llegís tant. La mare era una empresària domèstica, ho feia tot perfecte. No tenia temps per anar a jugar al bridge com les seves amigues.

I el pare?

Era apoderat del Banc Alemany. Després de l'escola, ell no volia que continués estudiant. Pensava que si em convertia en una bona secretària de direcció, tractaria amb la gent adient per acabar-me casant. Però a mi això em va horroritzar i vaig acabar estudiant. M'ho pagava donant classes de guitarra i d'alemany a joves i adults del barri.

Vas estudiar Filosofia i Lletres a la UB.

Amb l'especialitat de Pedagogia, però no vaig acabar. I tot perquè a cinquè vaig conèixer el Leopoldo (Leopoldo Pomés) i em va arrossegar. Era tan més interessant que tot el que m'envoltava a la universitat... [riu] Junts vam obrir un modestíssim estudi de publicitat: Studio Pomés, l'any 1961.

El Leopoldo volia ser fotògraf.

Sí, però no es menjava un torrat. Un dia, al *living* (menjador) de casa els seus pares, al carrer Balmes amb Laforja, va obrir el diari i va lamentar no trobar-hi fotos, només dibuixos. Fins aleshores, els fotògrafs d'autor com ell veien la publicitat com fer de puta. A partir d'aquí, va netejar la

“

Al Putxet vaig aprendre tot el que has de saber de la vida”

“

Com que no em deixaven sortir de casa, vaig provar totes les fulles del jardí”

“

Em vaig tornar estreta per la pressió que els nois exercien sobre mi”

fotografia de cursileria i ho va fer tot molt conceptual. Ho va fer molt bé.

Junts van tenir quatre fills i una vida d'èxit.

Èxit? Predominantment, suposo que sí. Però això va acompanyat de molt estrès i patiment. He treballat moltíssim, entre la feina i els quatre fills: Juliet, Poldo, Iván i Ciró. No he parat. Tu no vols que el teu fill mengi un donut de bon matí, sinó un entrepà ben fet. És feina.

Studio Pomés va arribar a treballar per als Jocs Olímpics de Barcelona 92.

Una feina maquíssima. Vam fer la pel·lícula de la candidatura dels Jocs amb Pasqual Maragall. Hi havia un ambient, un nivell i una alegria que no crec que es vegin mai més. Ell ho despenia. Per mi, era un dirigent ideal. Llavors, Studio Pomés encara estava al carrer Craywinckel, com un despatx.

Allà vas millorar el teu català.

Havia començat a estudiar-lo anys enrere, llegint Mercè Rodoreda i Josep Pla. Tota la part popular del Putxet no parlava altra cosa, però durant la meua infància el català era un dialecte.

Entremig, l'any 70 havia nascut un cinquè fill, el Flash Flash... i tu en vas ser la imatge.

Va ser casualitat. Aleshores tenia tres fills i 31 anys, que per a una model ja és una certa edat. Al costat del Leopoldo (amb la càmera), anava dient a les noies del càsting els moviments que havien de fer. A la quarta, ell em va dir que per què no ho feia jo. Havia entès la idea, a diferència de les altres.

Molt a prop del restaurant hi havia el Cinema Arcàdia, al carrer Tuset.

Va ser un punt d'inflexió molt important per a Studio Pomés, quan encara no existia l'estudi. El Leopoldo va voler exposar al *hall* una foto meua, i una de la Margit Kocsis quan ella encara no era ni model —després va fer les campanyes de Terry muntant a cavall—, i resulta que l'amo del cinema era el Leopoldo Rodés, que acabava de muntar l'agència de publicitat Tiempo. A partir d'allà, vam començar a treballar com a descosits.

Un altre gran èxit de Studio Pomés va ser la campanya publicitària de les Bombolles Freixenet.

Les models em deien "la escàner". Ho he sabut a pilota passada. Per allò que quan fas càstings has d'escollir. En aquest cas, de 3.000 noies n'acabàvem seleccionant unes 20. Després m'he estat escrivint amb moltes d'elles, fins i tot amb algunes que no vam seleccionar.

T'has vist mai inclosa dins el món *pijo*?

He estat sospitosa. Els *fifis* em persegueixen des de petita, a l'Escola Alemana, i els vull lluny. Odio el *pijero* com odio el carrer Mandri. He viscut 40 anys a les Tres Torres, durant l'etapa matrimonial, i és un barri que no m'he estimat mai. No soc social, però sí sociable. Això em fa semblar antipàtica de vegades, però això no vol dir que jo sigui *pija* ni estirada.

Què en penses del moviment feminista actual?

Que ja era hora. Jo, sense saber-ho, ho he estat sempre, de feminista. Sortia amb un noi a caminar dues hores, i l'endemà ja anava dient que era la seva nòvia! Després em van començar a venir a buscar a casa, i em vaig tornar molt estreta per la pressió que exercien sobre mi. El Leopoldo era molt diferent, en aquest sentit, i per això em va enganxar.

Vas patir mai inseguretat al Putxet?

Sí, total. Sortia a les nou de la nit del Conservatori, de fer música, i poc abans de les deu era al Putxet. Em vaig convertir en una experta a canviar de vorera, escanejar l'entorn i portar la bossa ben agafada. L'assetjament era constant. Vaig créixer amb això i per mi era natural, però no acceptable.

Fumes?

M'encanta fumar i beure. Al matí, molt café; al migdia, cervesa; i a la nit, vi. I de vegades li dic al Ciro: "Avui, gintònic." Tothom em té per molt civilitzada, però soc un animalet.

És bonic fer-se gran?

No està tan malament. Jo ara en tinc 83, i he tingut sorpreses fantàstiques. Tens més temps per pensar i destries millor el que és important del que no ho és.

Què faràs quan acabem aquesta conversa?

Ara tenim unes interrupcions que són el futbol (l'Eurocopa). M'encanta el futbol, el joc. Gaudeixo molt amb un partit bonic, sense entendre-hi gaire. Soc la sòcia 2.800 i escaig del Barça.

Et quedes a viure al camp?

Si no tingués set nets, potser ja em quedaria aquí. Els dimecres, abans de la pandèmia, sempre feia un dinar a casa per reunir-los a tots, i ho vull recuperar. No és per veure'ls jo, sinó perquè s'ajuntin ells. ■

“

No vaig acabar la carrera, perquè el Leopoldo em va arrossegar cap al seu món”

“

Sóc sociable però no soc social, i això em fa semblar antipàtica de vegades”

“

Odio el *pijero* com odio el carrer Mandri.”

“

El caliu popular ben portat, sense conflictes, és el millor que hi ha”

XOCOLATES · BOMBONS · TORRONS · COQUES DE XOCOLATA DE SANT JOAN · MONES DE PASQUA
 CREMES I SOLUBLES DE CACAU · PASTA DE CACAU 100% D'ORÍGENS
 PRODUCTES (sense gluten, sense sucre, sense lactosa, sense soja i aptes per a vegans)

En època de vacances no hi ha res millor que una bona crema de cacau pels teus fills, néts o inclús dedicar-li un premi al teu paladar.

Troba'ns a la nostra botiga online: www.bombonsblasi.cat

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79 - info@bombonsblasi.cat
 HORARI BOTIGA: de dilluns a divendres de 10:00 a 18:00 h (no tanquem al migdia) - dissabtes tancat fins l'octubre

Arts plàstiques: pintura

Mor Jordi Alumà Masvidal

JESÚS MESTRE CAMPI

Dimarts 8 de juny va morir el pintor Jordi Alumà Masvidal, als 97 anys. Alumà va néixer l'any 1924 al Poble Sec, fill de l'il·lustrador Josep Alumà Sans i la dissenyadora Conxa Masvidal Casal, la qual va morir en el part. La infantesa del Jordi va ser difícil: amb 15 anys havia viscut en vuit cases diferents i va conèixer diferents escoles i pensionats. Els estius, els passava en una torreta que els Masvidal tenien a la Floresta, amb els cosins, en Jordi Mestre Masvidal i en Jesús Mestre Godes; eren moments que va gaudir molt i tots tres cosins van mantenir una gran amistat al llarg de les seves vides. La Guerra, com per a tanta gent de la seva generació, va ser un trasbals que va marcar la seva vida. I la del pare, que va treballar intensament com a il·lustrador en el Comissionat de Propaganda de la Generalitat.

La postguerra va portar el pare a la presó Model i en Jordi va anar a viure amb els avis Masvidal i a treballar a la fàbrica de la família i en altres llocs. En sortir el pare de la presó, el juliol de 1940, es decideix que en Jordi entri als Salesians de Sarrià, com a pensionista,

i allà va començar a trobar un camí cap a un ofici i cap al món de l'art. Un dels mestres va ser Petrucció Cancio, gran dibuixant. El maig de 1942, durant la processó de Maria Auxiliadora que organitzaven els salesians, la qual recorria cada any els carrers de Sarrià, va conèixer Montserrat Grau, filla d'un serraller amb taller i casa al carrer Castellnou, a les Tres Torres. Van començar un llarg festeig —tots dos eren molt joves— que va acabar amb les noces el juliol de 1949. S'estableixen al carrer Castellnou, al mateix edifici dels Grau, i ben aviat tenen la primera filla, l'Imma, que neix l'any següent. Posteriorment, encara van tenir tres fills més: en Jordi (1957), la Gemma (1965) i la Mariona (1973).

Un cop acabats els estudis als Salesians, en Jordi va treballar en diversos tallers de policromia i retaule, de què es convertirà en expert, i, d'altra banda, sovintejà l'Escola Massana. El 1948 fa la primera exposició personal a la Galeria Argos, al passeig de Gràcia, cosa que li fa plantejar seriosament dedicar-se a la pintura. El 1950 es fa soci del Reial Cercle Artístic de Barcelona, on podrà conèixer gent

d'aquell món: pintors, escultors, crítics d'arts, fotògrafs, marxants... i s'apunta a moltes tertúlies. El 1954 guanya de la Diputació de Barcelona i, amb els diners, decideix fer un viatge a Itàlia: amb la caixa de pintures i pinzells, s'embarca cap a Gènova i travessa la península fins a Roma. Descobreix els grans pintors del Renaixement i no deixa de pintar i vendre quadres. D'aquest viatge, en seguiran d'altres a París, Amsterdam, Nova York... sempre pintant i fent exposicions arreu. En aquest període, fins a l'estada a Amèrica el 1962, ha definit el seu estil com a figuratiu, allunyant-se dels corrents abstractes i avantguardistes, molt conreats aleshores a Catalunya.

Aficionat a practicar esport, el 1961 en Jordi es fa soci del Club de Tennis Barcino i, poc després, la família frequenta el Masnou per estiuar-hi. Per aquesta època, Joan Antoni Samaranch, aleshores Delegat Nacional

d'Esports, li encarrega nou plafons per exposar als Jocs Olímpics de Mèxic, juntament amb l'*Atleta Còsmic* de Salvador Dalí i escultures de Josep M. Subirachs. Samaranch va ser un mecenes per Alumà, ja que en van seguir altres importants encàrrecs: murals al Palau de la Generalitat (1974) o la Suite Olímpica pels Jocs Olímpics de Los Angeles. Des dels anys seixanta, Alumà va exposar arreu del món: Nova York, Washington, Sao Paulo, Ginebra, Tòquio, Sidney... i naturalment a Barcelona, on es va convertir en un habitual de la Sala Parés. L'any 2000 la Generalitat li va atorgar la Creu de Sant Jordi. ■

© Cedida

Cultura popular

Sant Joan a Sarrià

L'Associació de Veïns de Sarrià ha aconseguit fer de nou una foguera per Sant Joan, després de l'aturada de 2020. A la Casa Orlandai, es va fer el tradicional sopar. Els Diablers infantils havien anat a buscar la Flama de Canigó, aquest any a la plaça del Rei, i els petards que tiraven els veïns van acompanyar la crema, a la Porta de Sarrià. Això sí, aquest any no va haver-hi coca ni cava. ■

© Lluís Morera "Avi Llop"

SOLO FINES DE SEMANA
93 417 11 96

**POLLOS
A LA BRASA
PARA LLEVAR**

hidalgo
Balmes, 396

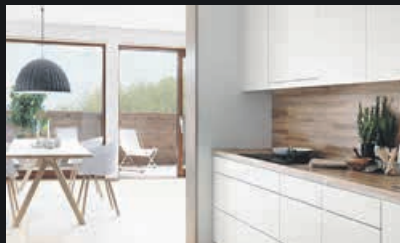
f i

Reforma COCINA

"BASIC"

desde 7.499 €

10 Mecanismos Simon Blanco-Beige
2 Luminarias Led Dowling - Techo aluminio lacado blanco
Fregadera 1 seno - Grifería monomando
Conjunto Electrodomésticos TEKA
Cerámica pavimento y pared a elegir
Encimera aglomerado varios colores a elegir
Muebles altos y bajos 4-5 m/l Gama 1

Reforma COCINA

"MEDIA"

desde 9.995 €

10 Mecanismos Simon 82 aluminio o similar
3 Luminarias Led Dowling - Techo placa pladur
Fregadera 1 seno bajo encimera - Grifería monomando
Conjunto Electrodomésticos BALAY
Cerámica pavimento y pared a elegir
Silestone Gama 1-2 o similar
Muebles altos y bajos 6-7 m/l Gama 2

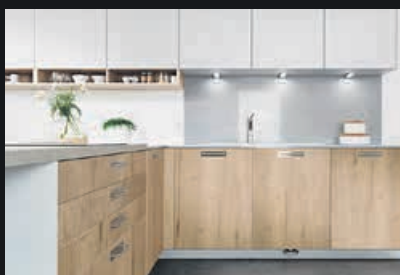

Reforma COCINA

"SUPERIOR"

desde 11.499 €

10 Mecanismos Simon 82 aluminio o similar
4 Luminarias Led Dowling - Led bajo muebles altos
Techo placa Pladur
Fregadera 1-2 seno bajo encimera Grifería monomando
Conjunto Electrodomésticos Bosch
Cerámica pavimento y pared a elegir
Mármol Nacional - Importación - Silestone
Muebles altos y bajos 8 m/l Gama 3

Reforma BAÑO

"BASIC"

desde 4.200 €

3 Mecanismos Simon Blanco-Beige
4 Luminarias Led 7 w - Techo aluminio lacado blanco
Grifería Roca Victoria con accesorios (ducha-lavabo)
Plato de Ducha Roca porcelana 120 x 70
Sanitario expo con tapa amortiguada
Mampara ducha cristal fijo
Cerámica pavimento 4-5 m² / Pared 20-25 m²
Mueble baño 600 (Lavabo-Mueble-Espejo-Aplique)

Reforma BAÑO

"MEDIA"

desde 5.400 €

3 Mecanismos Simon 82 aluminio o similar
4 Luminarias Led 7 w - Techo placa Pladur
Grifería Roca con Rociador + Teleducha
Plato de ducha Resina 140 x 70 color a elegir
Sanitario Roca Meridian-Gap-Dama Senso
Mampara ducha cristal corredera aluminio
Cerámica pavimento 4-5 m² / Pared 20-25 m²
Mueble baño 800 (Lavabo-Mueble-Espejo-Aplique)

Reforma BAÑO

"SUPERIOR"

desde 6.800 €

4 Mecanismos Simon 82 aluminio o similar
4 Luminarias Led 9 w - Techo placa Pladur
2 Luminaria Estanca Zona ducha
Grifería Roca empotrada Rociador + Teleducha
Plato de ducha Resina 180 x 80 color a elegir
Inodoro Roca suspendido con cisterna empotrada
Bidé Roca suspendido o Grifería higiénica
Mampara ducha cristal corredera inox
Cerámica pavimento 4-6 m² / Pared 20-30 m²
Mueble baño 800-1000 completo
Radiador Toallero 70 x 40 - 2 estanterías Silestone

Reforma integral

Puerta Haya - Roble - Prelacadas	310 €
Instalación Gas Natural	385 €
Inst. Climatización 3.000 Frig/h	960 €
Inst. Agua desde llave abonado	1.950 €
Parquet 60 m ² varios modelos	2.400 €
Inst. Electricidad + TV + TF	3.500 €
Calefacción 5 Rad + Caldera	3.150 €
Pintura piso 60 m ²	1.950 €
Carpintería 3 hab + 1 balcón	1.900 €

OFERTA AACC MITSUBISHI

¡No pases calor este verano!

Máquinas de aire-bomba de calor inverter 1x1

MSZ-HR25VF-2150FRIG	1.020 €
MSZ-HR35VF-3000FRIG	1.090 €
MSZ-HR42VF-3600FRIG	1.350 €
MSZ-HR50VF-4400FRIG	1.560 €

Instalación e IVA incluidos
Inst. max 5 m / Desagüe libre

REFORMAS
ALBERTO NICOLA

Avinguda de
la República
Argentina, 225

Local 1

931.963.921
618.864.712

info@albertonicolas.es

EL FARISTOL

El cicle Dijous sota la Palmera de Casa Orlandai inundarà de música els dijous de juliol

EDUARD SANT I CHALOIS (@Eduard_Sant)

Després d'un any, el 2020, en què malauradament la gran majoria de programacions culturals es van haver d'anul·lar i l'altra part (molts d'ells privats) van decidir continuar quasi com a mostra d'activisme cobrint com a molt les despeses,enguany, de mica en mica, sembla que la programació cultural a casa nostra faci mostres de lenta recuperació.

A part dels festivals que inunden el territori català, a Sarrià, un any més, Casa Orlandai aposta pel cicle Els Dijous sota la Palmera, que se celebrarà, com és

habitual, cada dijous de juliol a les 19:30 h sota la palmera del Pati d'en Marcel.

Els Dijous sota la Palmera s'han caracteritzat per programar propostes musicals en què l'eix principal gira al voltant del jazz. Així mateix, també hi tenen cabuda altres influències relacionades amb aquest estil, com poden ser el flamenc, el soul, el reggae o els sons llatins.

El tret de sortida de l'edició d'enguany es produirà el dijous 1 de juliol a càrrec de Sofia Ribeiro, una reconeguda cantant portuguesa de jazz i de música contemporània popular, amb una carrera

de més de deu àlbums a l'esquena. Acompanyada del guitarrista italià resident a Barcelona Bartolomeo Berenghi, serà tot un luxe tenir-la a Casa Orlandai, ja que la seva música ha sonat i sonarà en els principals festivals del gènere a Europa i Amèrica.

Una setmana més tard, el 8 de juliol, la bossa nova impregnarà l'ambient del Pati d'en Marcel gràcies a la banda Bóssalo. A part de temes propis en català, els Bóssalo versionaran en format acústic cançons de noms reconeguts del gènere com Djavan, Caetano Veloso, Gilberto Gil, Gal Costa, Cesarea Evota i Maria Rita...

El 15 de juliol, el músic senegalès Momi Maig farà, amb Soul's Strings, un viatge a la fusió entre la sonoritat de Ziguinchor (la seva regió natal) fins a fusionar-se amb sonoritats mediterrànies. Momi Maig presentarà un espectacle acompanyat de la seva kora, una

barreja de llaüt i arpa de 22 cordes, així com de guitarra i cors. Serà un ambient ple de calidesa, tendresa, alegria i sorpresa.

El penúltim concert, que se celebrarà el 22 de juliol, tindrà com a protagonistes Cristina López i Isabelle Laudenbach. En aquesta ocasió, López i Laudenbach tenen previst fer un repàs al repertori de les col·laboracions que han fet juntes en els últims anys, entre elles el projecte LaboratoriA. En definitiva, el flamenc, la investigació i l'experimentació són els tres elements de la proposta.

Per acomiadar l'edició d'enguany dels Dijous sota la Palmera, el 29 de juliol, s'escoltaran les havaneres de la formació sarrianenca La Dolça Petxina, que al llarg dels seus catorze anys de carrera han participat en les principals cantades d'havaneres de Catalunya. ■

Sofia Ribeiro i Bartolomeo Berenghi

Bóssalo

Momi Maig © Neus Solà

Cristina López

Isabelle Laudenbach

Música

Joves talents al Jardí dels Tarongers

MARTA TRIUS

Sempre és un plaer per als sentits escoltar música clàssica en un entorn com el Jardí dels Tarongers de Pedralbes, però si a més els músics són joves promeses com els de la Jove Orquestra Simfònica de les Corts (JOSC), el delit és encara major.

Des que va començar la pandèmia al març de 2020, que aquests joves no tocaven junts de manera presencial, i ho van fer per primera vegada l'11 de juny amb un nivell que poc ha d'envejar a les grans orquestres.

Després de les presentacions oficials, el director de l'orquestra, Mario Campos, va explicar amb gran entusiasme que el repertori de la vetllada consistiria en una panoràmica molt diversa de la música. I així va ser. Va començar amb la *Humoresque* de Dvorak guiada per Arianna Palassini, una jove solista de 9 anys al violí que va transformar el jardí en un lloc màgic. Tant és així que els aplaudiments dels assistents van donar lloc a un bis. A continuació, la JOSC va interpretar peces com la *Sèptima Simfonia* de Beethoven, adaptada per Mario Campos per a l'ocasió; *Sicilienne* i *Ragadon* de Kreysler, amb la solista

Aina Ribes; i dues obres enllaçades: la banda sonora de l'El Piano, de M. Nyman; i *Csardas* de V. Monti, amb la flauta solista de Joana Pech. Es notava que el públic estava gaudint amb cadascuna de les obres, sempre respectant que a uns els

agraden més unes peces que unes altres: tots estàvem absorts en tot el talent que una jove orquestra aporta i en com es conjuguen les notes per oferir un concert de tanta qualitat.

L'última de les interpretacions va ser una sarsuela, *La marxa dels Cosacs* de Pablo Sorozábal, un fantàstic final que va deixar molt bon regust de boca.

La Bärhof Ensemble

El 2 de juliol el concert es va confiar a la Bärhof Ensemble: una agrupació musical formada per 9 músics joves amb molt de talent. Van interpretar les *Pavane* de Ravel i de Fauré, i van estrenar una obra de Jordi Cornudella, que el mateix grup havia encarregat. Com va explicar el compositor, la peça s'inspira en diverses cançons populars catalanes amb temàtica sobre la figura de la *mal casada*, una noia que l'han casat amb un home que ella no estima. La composició comença amb "El rossinyol que vas a França", segueix amb "Si vols aigua ben fresca", "Ai, mare, aneu a missa", "La mal casada" i La gata i el belite", cançons que dialoguen amb la darrera peça la "Dama d'Aragó" que exalta la bellesa de la dona. Així, és com si les altres cançons advertissin a la dama de l'engany de paraules tan formoses, ja que la realitat és ben diferent. Al final, la "Dama d'Aragó", advertida, es transforma en la "Dama Dragó". La peça, plena de referents musicals coneguts, va agradar molt al públic que omplia el jardí.

Aquestes actuacions formen part del Cicle de concerts d'estiu que durant tot el mes de juliol i principis de setembre tindran lloc en aquest entorn privilegiat de Pedralbes. ■

REBAIXES

**C/ MUNTANER 348
BARCELONA - 93 138 64 24
C/ VALLDOREIX 46
SANTCUGAT - 93 589 23 48**

SHOP ONLINE
www.barbas1935.com
(enviament gratuït)

Literatura

Ana María Matute ja compta amb una placa al carrer Plató 20, a la façana de la casa on va viure

La instal·lació forma part del desplegament del Mapa Literari de Barcelona, en el qual es localitzen carrers i racons que han estat immortalitzats per escriptors de totes les èpoques

ELENA PARDO

“Em sento especialment content de poder-vos acompanyar en el record a una autora barcelonina que ha estat una de les escriptores més importants de la llengua castellana, sobretot de la postguerra”. Aquestes van ser les paraules amb que el regidor del districte de Sarrià – Sant Gervasi, Albert Batlle, va iniciar el seu discurs per commemorar a Ana María Matute (Barcelona, 1925-2014) el dimarts 22 de juny, dia en què es va inaugurar una placa per rendir-li un homenatge a la façana de la casa on va viure, al carrer Plató número 20.

La vocació d'Ana Maria per viure entre pàgines era innata. “Tenia cinc anys quan va escriure el seu primer conte, que a més va il·lustrar”, va comentar Batlle, qui durant setmanes es va capbussar a la vida de l'escriptora amb anècdotes des de la seva infantesa que li han anat explicant els seus familiars. Més endavant, l'escriptora “va crear la seva pròpia revista infantil, Sybil, que ella mateixa decorava”, va destacar el regidor.

L'autora va batejar la infància que va créixer a l'uníon de la Guerra Civil com *La Generación de los Niños Sorprendidos*. “Les experiències i vivències d'aquests anys i de la posterior postguerra va quedar reflectida a la seva narrativa”, va comentar Batlle. Tot i això, Matute “mai va deixar de tenir un esperit infantil”, va dir el regidor, i com va explicar a una entrevista televisiva l'any 2013, “encara se sorprenia cada dia d'una o altra cosa i que això significava que, de fet, no s'havia tornat del tot vella”.

L'acte va seguir amb la intervenció de Maria Paz Ortuño, editora i professora de la Universitat Autònoma de Barcelona, qui va manifestar que li agradaria que tothom que miri la placa d'ara en endavant s'imagini “què va passar a aquesta casa on l'Ana

Foto superior, Maria Paz Ortuño, l'editora. A sota, al fons el regidor Albert Batlle, a primer terme el tinent de Cultura Josep Maria Subirats. A la dreta, foto de la descoberta de la placa; assegut al centre, el fill de l'escriptora acompanyat de Consellers del Districte, l'editora, el regidor del Districte i el tinent de Cultura

María va posar els ciments del que seria el seu univers literari”.

A continuació, va ser el tinent d'alcaldia de Cultura, Joan Subirats, qui va tenir el torn de paraula: “Tenim un conjunt de dones que reflecteixen molt bé la literatura dels 40 i 50, que va passar del realisme social a la fantasia”, va destacar. A l'homenatge també hi va assistir Juan Pablo Goicoechea, fill de l'autora, qui va ser l'encarregat de descobrir la placa.

La instal·lació de la placa literària dedicada a Ana María Matute forma part del desplegament del Mapa Literari de Barcelona, en el qual es localitzen carrers i racons que han estat habitats, freqüentats o immortalitzats per escriptors de totes les èpoques i de tots els orígens.

Trajectòria de Matute

L'escriptora està considerada una de les novel·listes més importants en llengua

castellana de la postguerra espanyola, i una de les veus més personals de la segona meitat del segle XX. Segona de cinc fills d'una família religiosa i conservadora, en la seva infantesa va viure a Madrid i, a causa d'una greu malaltia, va residir també un temps a La Rioja, amb els seus avis.

El seu debut literari va tenir lloc el 1948 amb *Los Abel*, finalista al Premi Nadal de novel·la. Va ser l'inici d'una elogiada i premiada trajectòria que inclou novel·les, relats breus i contes. La seva prosa, de caire realista i sovint onírica, està marcada per la postguerra i el pessimisme. Entre les seves obres més destacades es troben *Pequeño teatro* (Premi Planeta, 1954), *Primera memoria* (Premi Nadal, 1959), *La torre vigía* (1971) —fruit de la seva fascinació pel món medieval i la literatura cavalleresca—, *Solo un pie descalzo* (Premi Nacional de Literatura

Infantil i Juvenil, 1984) o *Olvidado Rey Gudú*, la seva novel·la més ambiciosa, en la qual va treballar al llarg de tres dècades, publicada el 1996. El setembre del 2014 es va editar la seva novel·la pòstuma, *Demonios familiares*. Els seus llibres han estat traduïts a diferents idiomes.

Matute va ser la tercera dona a ser nomenada membre de la Reial Acadèmia Espanyola de la Llengua (la lletra K majúscula) i també va ser distingida pel conjunt de la seva obra amb el Premi Nacional de les Lletres Espanyoles (2007) i el Premi Miguel de Cervantes (2010). En l'àmbit local, va rebre la Medalla d'Or de la ciutat de Barcelona, els Premis Internacionals Terenci Moix i la Creu de Sant Jordi. “La literatura ha sido y es el faro salvador de muchas de mis tempestades”, va pronunciar l'escriptora quan va recollir el Premi Cervantes. ■

© Elena Pardo

La escapada (tocata y fuga), una novel·la per l'estiu

JESÚS MESTRE

A principis d'estiu, i amb unes vacances a l'horitzó, ve molt de gust pensar a fer una escapada, arraconar les avorrides tasques diàries i pensar a gaudir d'uns dies de descans, de trencament de la rutina diària. D'això va la novel·la *La escapada (tocata y fuga)*, de Mercè Carrió Fornells, veïna del Putxet. La protagonista, la Júlia, una dona madura, empresària amb problemes a Barcelona, s'agafa uns mesos sabàtics a les illes Seychelles per desconnectar i tenir temps de reflexionar i prendre distància sobre la vida i la seva situació.

Quedem amb la Mercè per parlar sobre la novel·la i de com s'ha atrevit a fer aquest

pas. Diu que va apuntar-se a un curs d'escriptura de la llibreria Laie, amb la professora i novel·lista Paula Cifuentes. En total van ser cinc anys, i els dos darrers es va centrar a fer aquesta novel·la, que va poder compartir amb la resta d'al·lums. Va ser una experiència molt creativa i engrescadora. Finalment, va acabar la novel·la i, amb el suport de l'editorial Circulo Rojo, la va publicar com a autoedició, l'agost de 2018. Ella mateixa s'ha encarregat de vendre els llibres... i està molt satisfeta.

És una edició sense ànim de lucre ja que els beneficis de venda del llibre es destinen íntegrament com a donació a l'Associació de Familiars i Amics de Nens

Oncològics de Catalunya (AFANOC), sobretot per ajudar a cobrir el manteniment de la casa Dels Xuklis que tenen a Barcelona on els nens esperen una intervenció o se'n recuperen. Disposar d'aquesta casa fa molt més fàcil les estades de nens i familiars, abans o després del tractament oncològic. Us animem a llegir el llibre, de còmoda lectura, aquest estiu a la platja o a la muntanya. Per aconseguir-lo, el podeu demanar directament a la Mercè: per Facebook, Mercè Carrió Fornells; a Instagram, Mercedes.Carrió; o bé a la botiga de l'AFANOC-Libros solidarios. I així també col·laboreu en una bona causa. ■

Llibres i feminisme

Núria Pompeia: dibuixant, escriptora i feminista

LAURA TREMOSA

Crec que estava embarassada de la meua filla petita quan a l'aparador de la llibreria Ancora i Delfin, ja desapareguda, vaig veure un llibre titulat *Maternasis*. L'autora era Núria Pompeia. Després de quatre embarassos, jo estava molt sensible respecte al tema de la maternitat, sobretot pels comentaris, sempre edulcorats. El vaig comprar. Era un llibre bàsicament gràfic, amb una mirada tendra i crítica a la vegada sobre el mite de la maternitat. El vaig llegir en una nit. Per fi algú reflectia sentiments i experiències en què m'hi sentia representada.

Poc després vaig conèixer la Núria, el seu irònic sentit de l'humor, la seva capacitat d'engrescar enfront de les dificultats i l'amiga sempre disposada a llargues xerrades sobre mil temes diferents.

La Núria Pompeia va ser una de les pioneres en el món del dibuix humorístic, llavors dominat per homes. El seu treball, concretat en nombrosos llibres i col·laboracions, va denunciar la discriminació de les dones, l'obligada assumpció de la cura de la llar i la família i la seva explotació com a objecte sexual o mà d'obra barata. Amb traços ràpids, senzills, plens de vitalitat, ironia i expressivitat, va

© Pilar Aymench

denunciar la hipocresia de la societat burgesa, la manipulació dels febles per part dels diferents sectors de poder o els abusos de la societat de consum.

De totes maneres, tan important com la seva obra, fou l'estreta vinculació que va tenir amb els moviments d'alliberament de la dona, des del període conegut com el tardofranquisme fins al final de la seva vida. Bé podria dir-se que era una activista en tots els sentits: de dia, xerrades en les vocalies de dones de les associacions de veïns dels barris; al vespre, llapis i paper.

Ara que sembla que es farà realitat la desitjada Biblioteca de Sarrià, molts sarrianencs hem pensat que seria molt

merescut que portés el seu nom. Perquè la relació de la Núria Pompeia amb el barri i amb els llibres i el món editorial era molt estreta. Encara que va néixer a l'Eixample de Barcelona, des del 1952, quan es va casar, fins al 2016, any de la seva mort, va viure a Sarrià. Era el seu barri. En coneixia la vida, els seus carrers, les botigues, el mercat... Podria dir-se que

inlús coneixia cadascun dels arbres que omplen les places i parcs. Estimava aquest lloc, i per ella era casa seva.

I parlant de llibres, va treballar com a grafista des dels anys 60 en l'Editorial Kairós i com a cap de secció d'il·lustració a l'editorial Labor. Va ser redactora cap de revistes com *Por Favor* i *Saber*. Com a dibuixant d'humor gràfic, va col·laborar amb *Triunfo*, *Cuadernos para el Diálogo*, *Sábado Gráfico*, *Por Favor*, *Vindicación Feminista*, *Dunia*, *El Mundo*, *Diari de Barcelona* i en les publicacions estrangeres *Linus*, *Charlie Hebdo* i *Brigitte*. Va dirigir i presentar *Quart Creixent*, un programa de TVE dedicat a les dones, i també va ser directora de la Casa Elizalde a Barcelona.

Però no sols ha deixat tota aquesta obra gràfica. També va trobar temps per escriure tres novel·les: *Cinc cèntims* (1981), *Inventari de l'últim dia* (1986) i *Mals endreços* (1998). I a tot això vull afegir que la Núria va ser també una gran lectora, molt bona consellera sobre llibres per a nosaltres.

L'any 2000, va rebre la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona; el 2003 la Rosa del Desert, premi a la trajectòria professional, atorgat per l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya. I el 2007 li van atorgar la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.

Dibuixant i il·lustradora, escriptora i dona feminista, la Núria Pompeia és ben recordada no sols a Sarrià, sinó a Barcelona i més enllà, com a representant d'una generació de dones que, trencant tòpics, va obrir el camí a les que ens han seguit en la recerca d'un nou rol a la societat. En aquests últims temps, precisament gràcies a les noves generacions, la seva obra ha estat objecte d'estudi: s'ha inclòs en diferents tesis doctorals al nostre país i a França. El MNAC ha adquirit els originals de *Maternasis*, el seu llibre emblemàtic de 1967.

La seva esmentada estreta relació amb Sarrià, el seu amor als llibres i la seva tan variada com important obra, bé la fan mereixedora que la nostra desitjada biblioteca porti el nom de Núria Pompeia. ■

Superservis
Supermercats des de 1945

!! Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarrià 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallès Oriental (Parets)

Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

Oralitâ

ODONTOLOGIA | MEDICINA ORAL

„Soy muy
aprensiva al
dentista y consiguen
que se me pase.“

„Me han
solucionado con
mucha finura lo que
otros ni se planteaban.“

☎ 937.978.493

✉ info@oralita.com

📍 C/Vallirana 28

www.oralita.com

EL RELAT

Cha-cha-cha

MÒ BERTRAN

Jutjat de primera instància. En Joan ha dit a la seva mare que respongui exactament, e-xac-ta-ment, el que li preguntin. I de manera curta i concisa. Sobretot, curta. Puja les escales darrere seu, l'observa, d'esquena s'assembla a la senyora Francesca, tants anys juntes. Sembla més decidida que nerviosa. La seva mare apreciava la senyora, també els tres fills. Remei, em podràs preparar un arròs de carxofes per a dissabte? Remei, em pots cosir aquesta vora? Li demanaven tot, i ella mai tenia un no. Tossuda. Treballadora. I ara tota aquesta merda. En Joan havia hagut de jugar amb els tres germans més d'un dia, mentre la seva mare treballava. Els va patir més que jugar, aquells dies. Quan va créixer, va tenir l'excusa dels estudis, que ara li han acabat servint per a això, per defensar la seva mare... Ella no ho diu però n'està orgullosa i, tot i que fa una calor espantosa, s'ha posat l'abric.

Som-hi, la Remei agafa en Joan de bracet. Amb ell no l'enxamparan pas. Han assajat, molt, en Joan li ha dit que segur que sabrà el que ha de dir, i si no, que respongui de manera curta i concisa. Sobretot, cur-ta.

Està empenyada i això li dona força. La senyora Francesca i la Remei s'avenien i es respectaven. Els fills en canvi tiraven sempre de veta. Remei, demà venim a dinar amb amics, ens podràs preparar un rap amb cloïsses? Remei, em pots portar les sabates a arreglar? I així cada setmana. La senyora, amable i estirada, amb el somriure ben posat, passava algunes estones amb ells i moltes més amb la Remei. Ella feia la feina que li deien de fer, tu diràs. Li era igual fer un sofregit que posar rentadores o sortir a regar el jardí. Al senyor el van enterrar fa vuit anys, els va deixar menys herència de la que esperaven i els tres tanoques van continuar vivint al casalot, però es van haver de posar a treballar. Ja no tenien tant temps de rebregar llençols amb les donotes que portaven a casa, com si fos només casa seva. Cada vegada variaven, només alguna repetia, amb un germà diferent.

Totes miraven la Remei com si fossin les úniques al món que follessin, i a ella l'únic que li molestava era haver de recollir els condons dels sementals. Porcs. Però almenys copulaven amb protecció i evitaven així la pròpia descendència.

La senyora volia que tot anés bé i feia veure que no veia res. Després de la mort del senyor, a la casa tot va continuar igual. La senyora delegava les feines en la Remei, que sabia perfectament quines eren i com les volia, després de més de vint anys a la casa. S'entenien bé. Compartien confidències, sobretot als matins, quan només eren elles dues a casa. La senyora li explicava

© Gloria Mora @gloria_mora_9

coses dels fills, problemes dels fills, queixes sobre els fills, que anaven marxant de casa, finalment. La Remei li explicava coses del seu, del seu Joan, bon estudiant, treballador. No com aquests tres trepes. Tan refiats i quan se'ls ha torçat una mica, han tret les armes i han apuntat malament. La Remei no hauria de ser l'objectiu. En tot cas, hauria de ser sa mare, però ja és morta.

S'agafa ben fort a en Joan, tan elegant amb la toga. Entren a la sala i sap que tot anirà bé. Els tres voltors, asseguts l'un al costat de l'altre, amb les urpes a punt, li somriuen. Els somriu. Quan s'acosta cap a ells els canvia l'expressió. Remei, treu-te ara mateix l'abric de la mare. No ho diuen. I ella se'l descorda davant seu, amb parsimònia, perquè vegin que porta

també el collaret de perles i el vestit de la senyora, que sembla fet a mida per a ella. No entén com no se n'havia posat mai cap abans. Ara mateix es posaria a ballar davant d'ells, com ha fet aquest matí davant del mirall. Cha-cha-cha. Cha-cha-cha. S'asseu al banc del davant, de cara als fills de la senyora Francesca, en pau descansi. La va servir durant més de vint anys i la va cuidar com si fos la seva mare durant tres anys. La senyora Francesca no volia patir ni ser una càrrega, perquè tampoc tenia qui la pogués carregar. Els tres anys que va durar la malaltia, la Remei va continuar atenent les exigències dels fills. Remei, planxa'm les camises. Remei, la mare té hora al metge demà. Amb els anys, ja sense ni interrogant. A la Remei li agradava la feina i no es queixava mai perquè no hi trobava el motiu. És bona cuidadora. Ells hi anaven cada vegada menys, feien un petó fugaç a la mare i sortien al porxo amb una cervesa. Remei, tinc pressa, què hi ha per dinar? I després del cafè, algun riure, alguna discussió entre ells quan coincidien i de cop s'aixecaven, cap a la feina o cap a ves a saber on.

La senyora hi insistia, tu no pateixis per res, Remei. Ella no patia, gens, i tampoc no esperava res. Treballava i el seu home també, en un garatge. Havien pogut donar una bona educació a en Joan, que ara és advocat. I que avui la defensa, més preocupat que ella mateixa. La Remei va fer tot el que va poder per minimitzar el dolor de la senyora i per fer-li companyia. Va fer tot el que li va demanar, fil per randa, fins al final, que no va ser fàcil, però l'estimava. Van fer un pacte, ella va complir la seva part i la senyora Francesca també, amb escreix.

La Remei no necessitava res, però tampoc va renunciar a res. Si la senyora li ha deixat el casalot, doncs la casa és per a ella, només faltaria. I si les tres feres han preferit calar-hi foc abans que s'hi pogués instal·lar, ara els tocarà pagar. Més del que han heretat. Exactament el que en Joan ha previst. Demà, la Remei es reunirà de nou amb el nebot arquitecte de la senyora per revisar els plànols finals. Hi faran cinc pisos, tots amb terrassa. ■

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

Els menuts ja han acabat l'escola, i com que tenen per davant mooolts dies de vacances, us recomanem quatre lectures estiuencques, fresques i divertides, per a edats ben diverses!

UN DIA A LA PLATJA, d'Eva Montanari (Joventut)

El petit cocodril gaudeix d'un dia a la platja ple de sons nous i d'emocions! La crema solar fa xuf, l'onada fa xaaaf, els peixos fan blup-blup, el cranc ermità fa clap-clap, la sorra fa shhh... Amb unes il·lustracions molt boniques, ens arriba el segon llibre de la col·lecció Què fa el cocodril?, editada en cartoné per als infants més petits.

Per a infants a partir de 2 anys. També disponible en castellà, a Joventud.

BONES VACANCES, MUS! de Claire Lebourg (Blackie books)

El Mus decideix sortir una mica de casa i de la rutina, i es permet unes vacances al sud, a una altra platja. Quan ja hi ha arribat, pensa que és una bona idea que el Bitxo el pugui acompanyar. I el seu amic s'hi presenta, però coneixen també el Fèlix, i no pot evitar sentir gelosia... El segon llibre de la sèrie de Mus és per a infants que ja llegeixen sense ajuda.

Per a infants a partir de 6 anys. També disponible en castellà, en Blackie.

CAMINANT JUNTS PER LA LLUNA, de Pep Puig (L'Altra tribu)

La història comença pel final, que és una tragèdia al final d'un estiu dels vuitanta a Altafulla. A partir d'aquí,

coneixem els protagonistes en un estiu de descoberta, que fa anys que es retroben el mes d'agost i que comparteixen records que els duraran tota la vida. Pep Puig es desmarca del que és típic, es treu els cotonets de sobre, fa un munt de picades d'ullet als vuitanta i tracta als adolescents de tu a tu.

Per a joves a partir de 14 anys.

EL ÚLTIMO VERANO, de Kim Juhyun (Joventud)

Acabem amb un àlbum sense text, amb unes il·lustracions orientals precioses que en mostren com un nen i el seu gos miren d'aprofitar fins al darrer moment d'un estiu que s'acaba, assaborint tot allò que la natura els proporciona. Un llibre que és una pausa i una reflexió, i sobretot, un goig per als sentits, que recomanem per a totes les edats. ■

SEMBLANCES

Maria Antònia Simó i Andreu

MANUEL CASTELLET

“Davant de la immensitat de les vistes panoràmiques, amb el seu vast horitzó, i la majestuositat del paisatge, amb la virginal natura vista des dels pics, m’esdevenia un intens sentiment de transcendència i, amb l’absència del vent, de profunda solitud, que em sumia en el silenci de l’espai infinit que m’envoltava, o quan, immersa en la simfonia de la forta remor del vent, m’excitava l’esperit vers un sentiment de resistència i superació.” Així descrivia l’alpinista i escaladora Maria Antònia Simó les seves sensacions en el món de la muntanya; unes sensacions que, de jove, ja havia experimentat en el camp de l’aeronàutica.

Va néixer a Barcelona, al primer pis del número 361 del carrer Aragó, el 22 de maig de 1915, filla de Maria Andreu i Baiget i d’Andreu Nin i Pérez, tots dos mestres de formació, que s’havien conegut a l’escola Horaciana, de la qual ell havia estat director i ella mestra. Tres anys després naixia el seu germà, Carles Albert, amb qui, a l’adolescència i a la primera joventut, van compartir una veritable passió per l’aviació.

L’any 1927, la mare es va casar amb Ismael Simó i Blanch, que va reconèixer com a propis els fills de la Maria i, alhora, els va donar el cognom. En endavant, la Maria Antònia seria la Maria Antònia Simó i Andreu. La família es va traslladar a viure a Sabadell, d’on era el pare. La mare va crear-hi una escola, amb l’esperit de l’Horaciana, amb molt bona acceptació, i el matrimoni tingué una nova filla, la Maria Eugènia. Fou durant aquests anys a Sabadell quan els dos germans van iniciar l’afició per l’aeronàutica, contemplant les avionetes que sobrevolaven la ciutat i acostant-se, sovint, a aquell primerenc aeròdrom de ca n’Oriac per veure-les evolucionar o aterrar.

Veure els avions, ballar sardanes, anar al cinema o baixar de tant en tant a Barcelona amb el tren de la línia

ja electrificada de la Compañía de Ferrocarriles del Norte de España, per visitar les tietes eren les distraccions de la Maria Antònia. Però aquest panorama va canviar radicalment quan Ismael Simó va morir i la família va retornar a Barcelona l’any 1933, al domicili familiar del carrer d’Aragó.

Acabava de complir 18 anys i estudiava infermeria i el batxillerat, però tots els dies festius i part de les vacances els passava a l’aeròdrom Canudas, al Prat del Llobregat, amb el seu germà i altres amics. Allà va conèixer i va fer amistat amb Mari Pepa Colomer, que amb 17 anys va esdevenir la primera pilot catalana; en vols de prova o bé després de la revisió d’un avió, la Maria Antònia sovint volava amb ella, o amb el seu germà Carles, a vegades en vols sense motor. Participava, doncs, en l’activitat dels pioners de l’aviació catalana, amb persones tan decisives com Josep Canudas i Busquets, Josep Maria Carreras i Dexeus o la mateixa Mari Pepa Colomer. Fou allà que va coincidir amb Josep Vicenç Foix, elegantment vestit i molt aficionat a volar, i amb altres pilots que amb els anys esdevindrien professionals.

Passada la guerra, la seva vida fa un tomb inesperat: entra en contacte amb el món de la muntanya, un món que ella viurà amb la màxima intensitat tota la vida. Primer, excursions caminant, i immediatament l’escalada, especialment quan es fa sòcia del Centre Excursionista de Catalunya l’any 1942. És quan es crea el Centre Acadèmic d’Escalada (CADE), del qual serà membre activa durant més de 50 anys. En els innumerables cursets d’escalada que va impartir, va poder transmetre la seva experiència a nois i noies joves, que, així, s’iniciaven amb garanties en aquest esport, aleshores tan arriscat. La tècnica i les capacitats personals, tant físiques com de concentració, eren fonamentals, ja que dels anys 40 als 60 l’equipament era molt primitiu: espardenyes de cànem —que si plovia quedaves xop

de peus, però no relliscaven— i cordes també de cànem —que si es mullaven, pesaven moltíssim i quedaven rígides, però aguantaven molt en cas d’una caiguda—. Res a veure amb el material d’ara, d’una gran diversitat i molta qualitat.

Els seus hàbitats naturals eren Montserrat —totes les agulles i totes les parets, en algunes havent-hi de dormir a mitja pujada, com a l’anomenada plaça de Catalunya de la paret de Sant Jeroni, a Montserrat, un petit replà al mig de la immensa paret—, el Pedraforca —on va aconseguir una famosa primera ascensió femenina— i, de mica en mica, el Pirineu, aleshores tan llunyà i desconegut. En tots aquests dominis ella hi té un bon nombre de primeres vies d’escalada obertes, que avui encara són conegudes i reconegudes amb el seu nom. Una afició, sobretot els primers anys, en què hi participaven molt poques dones, amb un ambient sòlid de companyonia. Posteriorment, els Alps francesos, suïssos i italians, l’Atlas marroquí...

L’any 1947 es va casar amb Agustí Jolis i Felisart, amant de la muntanya com ella, amb qui al cap d’un temps es traslladaren a viure al carrer de Dènia de Barcelona, entre Marià Cubí i Laforja. Amb els anys, la casa es va convertir en un cau d’escaladors. L’Agustí no era escalador, però va comprendre les aficions i va saber apreciar les qualitats d’ella en l’escalada. Amb ell, a partir de l’any 1950, van començar a publicar una sèrie de guies d’excursionisme i d’escalada,

Maria Antònia Simó

quinze en total, que no només actualitzaven les de Cèsar August Torres de començaments de segle, sinó que ells hi plasmaven tant els camins i vies d’escalada com la cultura, la memòria i la tradició dels llocs.

Maria Antònia Simó, que va esquiar i escalar fins els 80 anys, va morir el 3 d’agost de 2007, quatre anys després que el seu marit, i va ser reconeguda arreu on es valori l’alpinisme i l’escalada. Guardonada amb la Medalla al Mèrit de la Federació Espanyola d’Esports de Muntanya (1945), amb la Medalla de Forjadors de la Història Esportiva de Catalunya (1987) i amb la Medalla d’Honor de la Ciutat de Barcelona (2001), la seva vida esportiva va obrir una via per a moltes altres alpinistes i escaladores que han vingut després. ■

LLIBRERIA ONLINE

WWW.LAVOCALDELIS.COM

El teu llibre a casa en 48 hores

Jardins de l'Institut del Desert de Sarrià

M. JOSEP TORT

Situat entre el parc de can Sentmenat, el passeig de Santa Eulàlia i el carrer Vidal i Quadres, l'Institut del Desert de Sarrià es caracteritza per tenir un jardí especialment bonic i ampli, on els residents poden trobar el seu racó predilecte i gaudir en plenitud de la natura.

© Institut del Desert de Sarrià

La història

Fonts no contrastades diuen que en aquest indret hi va néixer Santa Eulàlia, a l'època romana. El que està documentat és que en Joan Terre, propietari de la finca, la va cedir als caputxins l'any 1578, on van viure-hi fins a la desamortització del 1835. Era un convent rodejat de boscos que contenia una capella dedicada a la màrtir Santa Eulàlia. Devastat durant les revoltes de mitjans del XIX, el convent va ser venut a uns anglesos, que el van convertir en una torre residencial envoltada d'un extens jardí boscos. Poc temps després va passar a mans de l'industrial tèxtil Pepe

© Institut del Desert de Sarrià

Sert, que va encarregar a l'arquitecte Josep Amargós (1849-1918) una reforma per convertir-lo en un asil per obrers mutilats. Es va inaugurar l'any 1894 amb el nom d'*Institut del Desert de Sarrià*. En Josep Amargós va començar com a mestre d'obres i posteriorment es va llicenciar en arquitectura. Amant de l'arquitectura historicista, va evolucionar cap al modernisme. Les seves obres més significatives van ser l'hivernacle del parc de la Ciutadella, la reordenació de la muntanya de Montjuïc i l'edifici que actualment és la seu del museu Agbar de les Aigües, entre d'altres. Fa 30 anys aproximadament, l'actual Institut del Desert de Sarrià es va construir de bell nou. Conserva un retaule de l'antiga església situat a la paret de rocalla al costat d'unes escales. Els vitralls de colors de l'actual capella estan dedicats a Santa Eulàlia.

Els jardins

La finca, situada a la base de la muntanya de Vallvidrera, en el vessant assolat de la serra de Collserola, presenta un desnivell d'uns 12 m d'alçada i té una superfície

d'uns 7.000 m². L'edifici i l'església situada a la part del darrere estan envoltats d'un conjunt d'àrees enjardinades que combinen jardins de composició clàssica amb indrets més assilvestrats que permeten que la biodiversitat local flueixi lliurement.

El jardí de les magnòlies i l'hort

El jardí del darrere, d'uns 1.700 m², constitueix l'espai estrella de la finca. Antigament, devia ser un gran hort, i avui és un espai planer entapissat amb gespa sempre verda on hi creixen un conjunt d'arbres, entre els quals destaquen set magnífiques magnòlies, un lloret centenari, una olivera, un jove castanyer, un pi blanc altíssim, alguns fruiters i una palmera. Tancant el jardí per la part superior, s'estén una llarga feixa elevada que alberga un hort molt ben cuidat amb una vinya emparrada i alguns fruiters. A la paret del fons, hi ha un memorial amb la inscripció del Doctor Josep Ricart i Vima com a tribut d'agraïment al fundador de la medicina homeopàtica.

El jardí del tal·lus de la mitja lluna

Sota el jardí de les magnòlies, s'estén un gran parterre en pendent en forma de mitja lluna, al final del qual hi trobem un petit estany encapçalat per una l'escultura d'un Sagrat Cor, al peu de la qual brolla una font. El talús entapissat de gespa conté dues figueres, un tiler, una magnòlia, dues palmeres, un l'arbre de l'amor i un cedre i, a la part més baixa, albirem atzavares i un conjunt de plantes aromàtiques. Al costat d'aquest talús, s'enfila un accés asfaltat que limita amb un mur flanquejat per xiprers i àlbers a la part superior. I a tocar del passeig de Santa Eulàlia, el parterre s'eixampla i trobem alguns fruiters, una palmera, una olivera i una vinya emparrada sobre el mur. ■

© M. Josep Tort

© M. Josep Tort

© M. Josep Tort

CONEIXEM ELS OCELLS

El blauet

ENRIC CAPDEVILA

El blauet (*Alcedo atthis*) és un ocell de la família dels alcedínids, que es caracteritzen per tenir el cap gros, el bec llarg i esmolat, potes curtes i cua arrodonida. És un ocell sedentari i difícil de veure que ocupa cursos fluvials i zones humides d'aigua neta. Prop de Barcelona el podem veure als rius Besòs i Llobregat, però també al pantà i la Rierada de Vallvidrera, que estan en un estat preocupant de conservació. És un ocell de colors tropicals vius, el dors és blau verdós elèctric, té una taca blanca als costats del coll i per sota és de color marronós ataronjat; les potes són vermelloses. És petit, fa uns 16 cm de llarg. Fa una dieta ictiòfaga, basada en peixos petits, però també menja insectes i larves aquàtiques. Quan vola ho fa amb rapidesa i a poca altura. Acostuma a romandre quiet sobre una branca observant fixament la superfície de l'aigua. Tan aviat com veu una presa s'hi llença amb rapidesa submergint-se fins agafar-la. Dins de l'aigua plega les ales, fins que les obre per girar i sortir amb força. Torna al seu penjador on colpeja el peix fins rematar-lo i engolir-se'l. Passat un temps obre el bec i regurgita una bola per la boca: és una egagròpila amb les restes que no han estat digerides (espines, escates...). Cria en talussos terrosos vora de l'aigua, on excava una galeria de fins a un metre de longitud, que acaba en una cambra més ampla.

A Sarrià podem veure el blauet durant les festes populars, atès que és un gegantó fill dels gegants Gervasi i Laieta, que representa un jove del Centre Excursionista Els Blaus (1920), vestit amb una camisa de quadres i un fullard, amb motxilla i una gorra de llana al cap. Fa quasi tres metres d'alçada i pesa 23 quilos. Va ser construït el 2001 per Jordi Grau del Taller El Drac Petit de Terrassa.

La dita: *Ocell de bec ample menja més que el que guanya.* ■

Els 60 són els nous 40!

Activitats de qualitat amb persones increïbles

Activitats

Itinerari de cultura: Sant Gervasi de Cassoles

Dissabte 17 de juliol / 2.30 hores / 10 €

Ahir i avui: l'origen, la desapareguda Casa de la Vila, l'antic mercat, rieres i turons, la Sra. Rius, Bocaccio, Vil·la Florida, pl. Bonanova. Amb l'ajuda de velles fotografies.

Bosc urbà: Passeig per Vallvidrera

Dijous 29 juliol / 2.30 hores / 12 €

La ruta comença al Baixador de Vallvidrera i visita el pantà, la mina Grott, Santa Creu d'Olorda, el mirador del Turó d'en Corts, Santa Maria de Collserola i Sant Pere Màrtir. Al final baixem amb Barcelona als nostres peus.

Tour per al Raval i influències àrabs

Dissabte 7 d'agost / 2 hores / 8 €

El Raval des de la mirada d'una siriana que viu a Barcelona. Diana ens explica com la història, l'art, arquitectura, sabors i olors la tornen al seu país d'origen.

Viure i morir a Barcelona en el 1900

Dijous 8 de juliol / 2 hores / 14 €

Dos dels espais més singulars de les Corts són el recinte de la Maternitat i el Cementiri. La Maternitat acollia els nens orfes i abandonats en un recinte que combina elements modernistes, noucentistes i racionalistes.

Altres activitats

Xerrades i vermouths d'èxit

Divendres i diumenges de juliol / 2 h / 5 €

Concert secret

Divendres 9 i 23 de juliol / 2 h / 20 €

Iniciació al Tango

Dimecres i divendres de juliol / 1.30 h / 13 €

L'Espanyol prepara el centenari de l'Estadi de Sarrià amb una exposició al Pere Pruna

JOHN MCAULAY

Tot i haver deixat enrere el districte fa gairebé vint-i-cinc anys, el RCD Espanyol manté el seu profund vincle amb Sarrià, que durant la major part del segle XX va ser on els pericos tenien casa seva. Ara, a les portes de complir, l'any 2023, el centenari de la seva inauguració, l'Estadi de Sarrià s'ha convertit durant el mes de juny en el protagonista d'una exposició al Centre Cívic Pere Pruna. Sota el nom *Camí del Centenari, Estadi de Sarrià 1923-1997*, la mostra es va poder visitar de forma gratuïta fins al divendres 11 de juny i permetia fer una mirada holística

© Ajuntament de Barcelona

de l'estadi i dels moments més importants que ha viscut el camp.

Una paret del centre cívic recollia magistrals pintures de Joaquín Julibert, José Luís Tejedor i Joan Abelló —aquest últim, Creu de Sant Jordi el 2002—, mentre en un altre envà, un grapat d'imatges fotogràfiques, moltes d'autor desconegut per la seva antiguitat, mostraven algunes curiositats històriques: el Xalet de Sarrià, que aplegava centenars d'aficionats a pocs metres d'una de les porteries; la lluent graderia que va acabar substituint aquest edifici; o una conversa entre László Kubala i Alfredo Di Stefano,

dos dels millors jugadors que han lluitat la samarreta blanc-i-blava.

En unes vitrines, una col·lecció que fa bavejar els més espanyolistes. Una pàgina completa de cromos de l'equip dels anys noranta, un llibre d'himnes, històriques entrades i abonaments i, fins i tot, un tros de gespa original de l'Estadi de Sarrià, ara seca i sense color. Per coronar-ho tot, un majestuós exemplar d'un dels trofeus del Torneig Ciutat de Barcelona guanyat per l'Espanyol en aquest camp. En segon terme quedava relegada la placa que recorda aquella infame final de la copa de la UEFA del 1988, en què l'Espanyol va

guanyar l'anada per 3 a 0 davant la seva afició, però va caure a la tornada.

L'organitzador de la mostra, David Tolo, recordava en una conversa amb aquest diari alguns dels millors moments que va viure l'Estadi de Sarrià, com ara l'època de Javier Clemente i les grans campanyes lligueres. També hi va haver desfetes en forma de quatre descensos, "però afortunadament van anar acompanyats de quatre ascensos", afegia. Sense obviar el Mundial celebrat a Espanya el 1982, que va portar algunes de les millors seleccions nacionals a l'estadi blanc-i-blau. Com aquell Itàlia-Brasil, que "és considerat, encara avui, un dels millors partits" del torneig.

Per a Tolo, no hi ha dubte que Sarrià ocupa un lloc important en el passat del club, amb un estadi que unia els seus seguidors amb el barri: "l'Espanyol es defineix per moments claus en la seva història i Sarrià va ser-ne a l'epicentre". Per commemorar-ho, el club està planificant una gran celebració per al 2023. Aquesta exposició que s'ha pogut veure al districte de Sarrià – Sant Gervasi n'era només un petit tast. ■

Carla Suárez, la tennista "humil i treballadora" formada al Barcino

SERGI ALEMANY

La tennista canària veïna del Farró Carla Suárez va rebre el dissabte 12 de juny un homenatge del seu club, el Club Tennis Barcino, on va començar a entrenar amb 12 anys. Dues dècades després, la jugadora professional, que va arribar a ser número sis al rànquing mundial el 2016, té en ment la retirada esportiva, que ja va anunciar l'any 2019, abans que li diagnosticessin un càncer i que arribés la pandèmia. Suárez va modificar aleshores el seu calendari per poder acomiadar-se jugant algun torneig més. I l'últim podrien ser uns Jocs Olímpics; els de Tòquio d'aquest estiu, si aconsegueix classificar-se.

En l'homenatge del seu club després de superar un càncer i tornar a les pistes,

competint a Roland Garros, Suárez va poder comprovar de primera mà l'admiració que tenen les jugadores més joves del club per ella, amb qui va compartir una hora de clínic. Un intercanvi de cops amb la raqueta amb una vintena de jugadores va precedir una fotografia de família i els parlaments institucionals.

Una persona "humil i treballadora"

La primera a parlar va ser la presidenta del CT Barcino, Helena San Martín, que va dir sentir "admiració" per Carla Suárez i li va voler agrair públicament que, sempre que el club li ha demanat col·laborar en esdeveniments, la jugadora ho ha fet. També la va descriure com una persona "treballadora i humil", adjectius que va utilitzar també

la vicepresidenta de la Real Federació Espanyola de Tennis (RFET), Maria José Martínez, que va qualificar Carla Suárez com a exemple de persona "treballadora, discreta i humil" i va destacar la seva actitud positiva davant la malaltia.

Per últim, va prendre el micròfon Carla Suárez per agrair al club l'estima rebuda al llarg de tants anys. Suárez considera el Barcino un club "familiar", i per ella és com la seva segona família: "Ha estat un dia molt bonic i estaré eternament agraïda per l'acollida que he tingut sempre d'aquest club", explicava la tennista a El Jardí. Durant els parlaments, la tennista també va voler recordar que, durant el seu procés d'afrontar un limfoma de Hodgkin, la reobertura de la piscina del club —que va estar en obres durant un temps— la va ajudar molt mentalment. En un darrer missatge, va demanar a les tennistes de l'escola del club que juguin per divertir-se i no per obligació. Ara,

© Sergi Alemany

Carla Suárez diu que té en ment projectes que es desvinculen del món esportiu.

Les també jugadores professionals del Barcino Garbiñe Muguruza, Sara Sorribes, Lara Arruabarrena i Andrea Lázaro van enviar missatges que es van escoltar per la megafonia del club, davant la impossibilitat d'assistir a l'homenatge per estar disputant diferents competicions. ■

© AEE Institut Montserrat

L'AEE Ins Montserrat tanca una temporada esportiva per emmarcar

EL JARDÍ

La temporada esportiva atípica que deixem enrere, la 2020-2021, passarà a la història de l'Associació Esportiva Escolar Institut Montserrat, del barri de Galvany. En futbol sala, els equips Sènior femení i el Juvenil masculí A han aconseguit l'ascens a Primera Divisió —aquest últim, per primera vegada en la història de l'entitat—, mentre que, en el cas del vòlei, tant el Sènior femení com el masculí han arribat a disputar la fase d'ascens de les respectives lligues.

El passat diumenge 20 de juny es va celebrar la festa de final de temporada

de l'AEE Ins Montserrat. L'acte, que va tenir lloc al Complex Esportiu la Bàscula, situat al districte de Sants-Montjuïc, va servir per presentar els prop de 40 equips de voleibol, futbol sala i bàsquet que té l'entitat. El president del club, Ignasi Velasco, va voler agrair a les famílies el "suport i la confiança que han demostrat des del minut zero de la pandèmia". Malgrat les dificultats i peculiaritats d'aquesta última temporada, més de 450 esportistes, entre federats i escolars, han format part de l'AEE Ins Montserrat. ■

Actualitat

Prop de 30 persones marxen contra el racisme a Sarrià

JORDI ISERN

Amb uns quinze minuts per damunt de l'hora prevista, la Ruta Contra l'Oblit començava des de la plaça de Sarrià i deixava al seu pas un silenci reflexiu als veïns i veïnes que hi van interactuar. Va ser el dimarts 15 de juny a la tarda quan els carrers de la vila van omplir-se de prop de 30 persones per denunciar el racisme institucional i per reivindicar el tancament dels Centres d'Internament d'Estrangers. Aquesta acció és la culminació de mesos de feina que alumnes de l'Institut Montserrat, Costa i Llobera i del 19@ Centre de Formació han dut a terme a partir de diversos tallers i intercanvis amb persones migrades en el marc del programa educatiu "Contra l'odi fem art", constituït per la Fundació Guné i l'Associació Dëkkandoo.

En fila d'un i vestits de negre, els participants sostenien cartells amb els noms i les històries de les persones que han mort als CIEs. En molts casos, joves d'edats similars a les dels que ara reivindiquen lluitar contra el seu oblit. Custodiats al cap i al final de la marxa per una unitat de Mossos d'Esquadra i de la Guàrdia Urbana, la performance aconseguia l'objectiu de generar atenció i consideració als qui aquella hora coincidien al carrer amb la ruta.

Nosaltres també tenim educació i venim per construir una vida millor i també patim per haver deixat la nostra família, la nostra gent, els nostres costums".

La majoria dels participants eren alumnes i professors que han format part de les activitats (creació de cartells, teatre, creació de cançons i videoclips de música urbana, debats, etc.) del programa, però també hi havia altres espontanis que s'hi sumaven per visibilitzar que el racisme és a tots els barris i que cal seguir conscientiant sobre el que passa als CIEs.

En arribar al parc de Santa Amèlia, tot formant un cercle, es van llegir un a un tots els cartells: "sempre es parla de xifres, com si no fossin persones les que moren sota el racisme institucional. De fet, en alguns casos ni se sap el nom de

Baixant Major de Sarrià, una de les estudiants del Costa i Llobera que ha format part dels tallers explicava com aquest projecte li ha servit per veure que totes les persones són iguals, independentment de la seva procedència o característiques: "jo, per exemple, abans, quan veia una persona negra, pensava que em podria fer alguna cosa i m'agafava la bossa". Arribant a plaça Sant Vicenç, un company d'origen guineà complementava aquesta visió: "molts pensen que els migrants venim aquí a robar, però res més lluny.

persones en procés de deportació o tancades als CIEs. Amb aquesta ruta el que fem és memòria, dir el seu nom, no deixar que les seves històries caiguin contra l'oblit" va explicar una militant del col·lectiu Tanquem els CIE, Àurea Martín.

Eren quarts de sis i la ruta finalitzava amb crits de "Tancarem els CIEs". D'allà, ja sense formar fila, tot el grup va pujar al Teatre de Sarrià per una visualització de les cançons realitzades als tallers. ■

URGENCIAS

24 Horas

651 322 434

Cerrajería Samitier

Presupuestos sin coste y sin compromiso

Servicio Técnico

MULT-LOCK

Duplicuem tot tipus de claus de cotxe

SERT TOYOTA AUDI

Servicios de cerrajería integral.

Duplicados de llaves y de seguridad.

Duplicados de mandos de parkings, etc...

Instalación de receptores de parking.

Reparación y colocación de persianas domésticas y todo tipo de trabajos en aluminio y PVC.

Colocación de todo tipo de puertas de hierro, madera, comunidades, viviendas, seguridad, rejas y cerramientos.

Reparación y colocación de automatismos de persianas de locales y parkings.

C/ Muntaner, 551 Tel. 93 417 04 56

samitierbarcelona@gmail.com

C/ Balmes, 387 Tel. 93 768 94 62

www.samitierbarcelona.com

Horario: De Lunes a Viernes 9:00 a 13:30 y de 16:30 a 20:00 Fin de semana y festivos cerrado

Frases fetes

Aigua a mar
no trobariesDonar aigua
a la marRelaciona cada frase feta
amb una definició:

- a) Donar a qui en té més
- b) Buscar una cosa que
tens al davant
i no trobes.

Passa per casa l'esquirol Ramon. Ell li diu que l'aigua del mar és salada i que pica als ulls, que prefereix l'aigua fresca del rierol. Li passa tot el seu equipament de platja per si pot aprofitar alguna cosa. La Berta està una mica espantada.

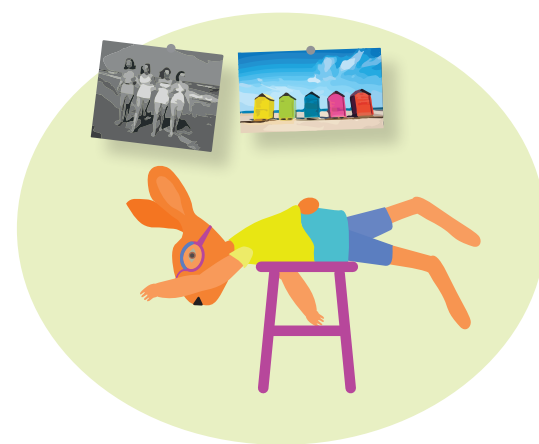
Arriba el dia esperat! El carter Rossend els ha deixat la furgoneta. A punta de dia la Rosaura carrega l'equipatge i tots s'afanyen a pujar al vehicle perquè els esperen hores de carretera! La Berta està un xic nerviosa.

Quan ja s'apropen al destí fa tanta calor que decideixen anar primer cap a la platja. La Berta es queda meravellada. El mar és molt i molt més gran que el llac més gran de Bosquerol! No s'ho pensa dues vegades, les onades la sorprenen, però es llença a l'aigua. No s'enfonsa, sura! Prova de nedar i amb aquests peus tan llargs que té descobreix que avança de pressa. Ja no té por ni secret! Sap nedar i se sent molt feliç!

EL SECRET DE LA BERTA

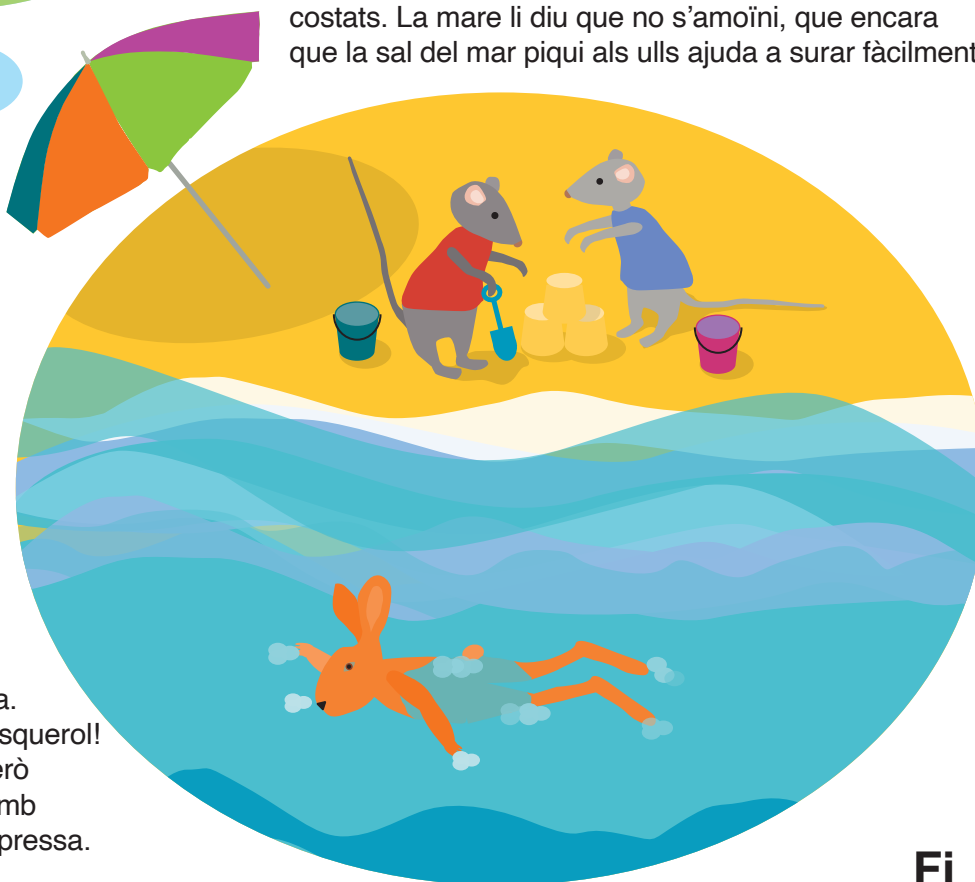
La família Ratató vol visitar uns parents que viuen prop del mar per portar-los una caixa de pomes del seu hort. De passada aprofitaran per fer un bany a la platja i han pensat a convidar la llebreta Berta.

La Berta està contenta, té ganes de conèixer el mar, però se sent nerviosa perquè no sap nedar i li fa vergonya dir-ho. És el seu secret! Una setmana abans comença a fer assajos.

La Berta segueix fent proves. Aquesta vegada es capbussa dins l'aigua de la banyera amb les ulleres que li ha deixat el Ramon, però li entra aigua per tots costats. La mare li diu que no s'amoïni, que encara que la sal del mar piqui als ulls ajuda a surar fàcilment.

CUINA DE CONVENT

Amanides de créixens

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

Els créixens (llat. *Nasturtium officinale*; cast. *berro*) són unes plantes aquàtiques persistents amb la tija buida, que, des de principi de la dinovena centúria, també es conreen amb a hortalisses destinades a les amanides. Els créixens fan una flor blanca i petita amb quatre pètals, com és habitual en les crucíferes. El gust d'aquesta planta, que és aperitiva i antiescorbútica, recorda força a la mostassa, però el seu sabor picant és molt més fi. Als créixens els agrada la terra humida i fonda, especialment la situada a prop dels recs d'aigua. Estudis recents han posat de manifest que els créixens són agraciats amb vitamina C, sals potàssiques, iode i ferro. De les nombroses propietats remeieres dels créixens ja en feu esment Odó de Meudon (vegeu a la BUB, Ms. 163, *Libri Macri de virtutibus Herbarum*, Nàpols 1477, f. 13: *Nasturtium*).

Des de temps antics, les fulles dels créixens s'han emprat per enriquir les enciamades —o amanides— de les col·lacions nocturnes conventuals i monàstiques, que eren servides als religiosos en el refectori per purificar la sang i revitalitzar l'organisme i, alhora, per fortificar les dents i les genives. La tradició gastronòmica conventual i monàstica ha vist en aquella variant dels créixens conreada pels frares caputxins nombroses propietats de caràcter antiescorbútic i enèrgic: «La creixenera se fa en llocs de aygua

y té las flors petites y blancas, tota ella d'un gust picant se menja per enciam. Lo enciamet de caputxí té propietats enèrgicas y és antiescorbútich. Los créixens se van comensà a plantar lo any 1811 a Fransa. Provocan admirablement la orina y disolen la pedra dels ronyons y fortifiquen las genivas, caixals y dents» (BHC, *Herbas y sas virtuts*, 141).

Cal recordar que un dels plats refrescants més preferits dels frares era l'albergínia albina acompanyada amb fulles de créixens, que solien preparar així: «Tallaràs les albergínies albes en rodanxes posant-les durant un parell d'hores amb aigua, sal i uns quants alls ben picats. Després ho escorres, hi afegeixes les fulles de créixens, amb algunes olives confitades trossegades, i ho portes al refectori per enciamet» (*Cuinar en temps de crisi*, 13). Anys enrere, a Catalunya, hi sovintejaren uns venedors ambulants anomenats *baladriers*, que venien créixens a les mestresses de casa als carrers de les poblacions: «Enciams, alls tendres! Dones! Espígol i farigola! Espàrrecs i créixens, també! Dones, enciams!». A l'article vinent us parlaré, si Déu vol, sobre el conreu i propietats del gira-sol, que amb les seves sements es produeix un oli molt sa. ■

FRA VALENTÍ SERRA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

DIETÈTICA

Conservar els aliments a l'estiu

ANNA VILARRASA

Entrem de ple a l'estiu, un moment perfecte per gaudir de pícnic, barbacoes i àpats a l'aire lliure amb la família o els amics. Però les altes temperatures i la humitat també són l'ambient idoni per la proliferació de bacteris alimentaris, així que hem de tenir en compte una sèrie de passos perquè els aliments que mengem en aquestes ocasions també siguin segurs.

Seguir els consells bàsics que us expliquem a continuació ajudarà a reduir aquest risc i a evitar que s'acabin espatllant els nostres plans.

Higiene

Les mans, les superfícies de treball i els utensilis de cuina han d'estar ben nets abans de començar a manipular aliments. També és necessari netejar les safates o plats que han contingut aliments crus abans de posar-hi cap aliment ja cuit.

Si es preveu sortir a algun lloc que no estigui acondicionat per menjar fora és important portar aigua o tovalloletes humides per poder rentar-nos les mans. A més, en aquest cas, és aconsellable rentar i eixugar bé les fruites i verdures abans de sortir de casa.

Separar

Alguns aliments crus com la carn, el peix i els ous són molt susceptibles de fer-se malbé. Per evitar que contaminin altres productes enmagatzemats de la nevera és important mantenir-los en els envasos originals o en contenidors especials que evitin la pèrdua de suc.

A l'hora de manipular-los, no s'han de fer servir els mateixos utensilis per

tractar els crus i els cuinats, ja que, si no, podria provocar contaminació creuada.

Cuinar

Els bacteris que causen problemes alimentaris es desenvolupen molt bé a temperatures entre els 4 i els 60 graus. Per això, una manera de controlar-ne la proliferació és aplicar calor suficient a l'hora de cuinar.

Tant si els preparem al moment com si són per emportar ens hem d'assegurar que la carn i el peix quedin cuits en la seva totalitat. En el cas de les truites han d'estar ben quallades i s'han d'evitar les preparacions i salses a base d'ou cru.

Un cop cuits tots els plats s'han de mantenir en fred el més aviat possible.

Conservar la cadena de fred

Tot el menjar s'ha de conservar a la nevera a una temperatura inferior als 4 graus i s'ha de mantenir en fred fins al moment de la cocció o consum. Si fem una barbacoa, per exemple, s'ha de treure els aliments de la nevera just abans de la cocció.

En el cas dels pícnic i les excursions, preparem les bosses amb el menjar a l'últim moment. El millor és col·locar-lo en una nevera portàtil just abans de sortir de casa. A més, és important fer servir recipients adequats, que tanquin bé, i portar cada preparació per separat.

La nevera s'ha de mantenir a l'ombra en tot moment i obrir-la el mínim possible durant aquesta estona per evitar que perdi fred. És una bona idea portar-ne una altra per a les begudes, atès que es consumeixen més sovint. Tant els aliments crus com els cuinats s'han de mantenir a dins fins al moment de servir o cuinar. ■

ANNA VILARRASA NUBIOLA ÉS DIETISTA
www.annavilarrasa.com

Fotos: © Javier Sardà

■ lluís bragulat ■

can lluis des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48Segueix-nos a: [f](#) [t](#) www.facebook.com/canlluis.bragulat

Una mirada al catàleg de serveis socials dirigits a la promoció de l'autonomia i l'atenció a la dependència

ANDREA PÉREZ. TREBALLADORA SOCIAL

Actualment, no existeix una xarxa específica dirigida a persones afectades per malalties neurodegeneratives. No obstant, existeix la Llei 39/2006, del 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència (LAPAD, 2006), creada per fer front als reptes de la política social en l'atenció de les necessitats d'aquelles persones que requereixen de suport per desenvolupar les activitats bàsiques de la vida diària. Aquesta llei ha creat un sistema de prestacions amb l'objectiu d'oferir atenció per millorar la qualitat de vida. Per tant, pretén facilitar la vida autònoma dins de l'entorn natural el màxim de temps possible, i alhora proporcionar un tracte digne en tots els àmbits de la persona (personal, familiar i social). El sistema compta amb dues tipologies de prestacions: catàleg de serveis i prestacions econòmiques. El catàleg de serveis inclou cinc recursos:

- **Serveis de prevenció de les situacions de dependència i promoció a l'autonomia.** Ofereixen actuacions de promoció per a una vida saludable i programes preventius específics.
- **Serveis de Teleassistència.** Poden ser un servei independent o complementari de comunicació, i informen amb resposta immediata per a situacions d'emergència, inseguretat, soledat o aïllament.
- **Serveis d'ajuda i suport a domicili.** Fan actuacions dins el propi domicili de la persona per atendre les necessitats bàsiques de la vida diària, com poden ser les necessitats de la llar i les cures personals.
- **Serveis de Centre de dia.** Ofereixen una atenció integral i biopsicosocial per millorar el nivell d'autonomia o mantenir-lo, i alhora ofereixen suport a les famílies cuidadores. Un exemple d'aquest recurs és la nostra Fundació Uszheimer, on s'ofereix aquest servei.

- **Serveis d'Atenció Residencial.** Poden ser permanents (quan la residència es converteix en la convivència habitual) o temporals (convalescència o períodes de descans en estades RESPIR)

Aquest sistema també ofereix prestacions econòmiques de caràcter personal i periòdic en funció del grau de dependència i de la capacitat econòmica de la persona vinculada a l'adquisició d'un servei. Hi ha tres tipus de prestacions: prestació econòmica vinculada al servei, com pot ser un centre de dia o un centre residencial; prestació econòmica per a persones cuidadores en l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals, en què la persona ha de tenir una relació de consanguinitat fins a tercer grau de parentiu i conviure en el domicili. I per últim, la prestació econòmica d'assistència personal, amb la finalitat de contribuir a la contractació d'assistència personal.

És important conèixer els recursos socials de caràcter públic als quals tenim accés, per millorar la qualitat de vida de les persones que estimem i cuidem; i alhora, tenir un suport per a nosaltres. ■

FUNDACIÓ USZHEIMER Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11 • 934 18 65 65 • www.fundaciουςzheimer.org

6a pinzellada de la meua guerra

El pare

Un dia es va presentar un home a la casa del Masnou. Va dir que era de la UGT. La FAI s'havia quedat la fàbrica que el pare havia creat, el 1930, per fer botons i pintes de baquelita, al Poblenou. L'home li proposava, li demanava, que tornés a la seva fàbrica perquè... no se'n sortien ni amb les màquines ni amb els números.

La mare es va espantar. Molt tristos, vam tornar a Barcelona, però ja no va ser al carrer Salmeron, sinó a Laureano Figuerola (ara Nil Fabra). Tenia un jardí amb arbres. Aquest pis sí que el recordo bé. A mi m'agradava, però per als pares va començar una època més dura i més trista.

MONTSERRAT CORNET

Carnet de treball del pare, amb certificat autèntic i signatura del 1937 (que era idèntica a la que tenia a finals dels anys vuitanta, quan va morir)

WATCHES & DIAMONDS
COMPRA I VENDA DE RELLOTGES I JOIES

Tel. 932095525
WhatsApp 609723858
C/ Santaló, 26
08021 Barcelona

De dilluns a divendres de 10:30h a 14:00h
(tardes hores concertades)
www.watchesdiamondsbcn.com

Petits Encants
Antiquari Solidari

Guillem Tell, 40 (a prop de plaça Molina)
619 73 27 54

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

BOMBONS BLASI
C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79
www.bombonsblasi.cat

FERRETERIA

Keerl Cadena88 ferreterias
Ferreteria Keerl
c/ Marià Cubí 42
08006 Barcelona
93 237 32 25
fkeerl@fkeerl.com
www.cadena88.com/keerl

ESPORT

D
Deports i Destresa
Passeig Sant Gervasi, 50
Tel. 93 212 46 94
edestresa@hotmail.com
deportsidestresa Segueix-nos!

PUBLICITAT:

josepm@diarieljardi.cat
Monterols, el Putxet, el Farró,
Galvany, Turó Park
enric@diarieljardi.cat
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

FARMÀCIES

FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 · Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

BENESTAR

BEGO Benestar
Reflexologia
Quiromassaje
Masaje relajante
Cuidados faciales
Cuidados corporales
Tel. 644 08 45 61
Balmes, 224, 4, 2 Grupo Sinergia
Balmes, 390 FGC Putxet
www.begobenestar.com

OCI

Club Billares ARS
• 12 taules de billar americà
• 1 taula de caramboles
• 2 futbolins, Jocs de taula
c/ Atenes, 27
08006 Barcelona
Tel. 934 184 396

FARMÀCIA PALLARÉS
DES DE 1989
Via Augusta, 189, 08021 BCN
Tel. 93 209 27 63
Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
Segueix-nos!
De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

JOIERIA

IÑAKI SALOM JOIES
Carrer de Laforja, 105
93 707 42 66
laforja@inakisalom.com

LLENCERIA

Ras Corseteria
Calvet 11
932-023-915 lenceriasras@gmail.com
@Rascorseteria f rascorseterialenceria
www.rascorseteria.com

RESTAURACIÓ I ALIMENTACIÓ

restaurant bisibisau
c/ Lluçanés, 2
"al costat pl. Bonanova"
932 12 78 51
@bisi_bisau
Horari: de 13 a 16 h
Nits i caps de setmana
celebracions i sopars a mida

FORMACIÓ

'19 @ 30
19 CENTRO DE FORMACIÓN
■ ESO/UEC (U. Escolarit. Compartida)
■ PFI (Programes Formació Inserció)
■ CAS (Curs d'Accés a Grau Superior)
■ CAM (Curs d'Accés a Grau Mitjà)
■ Estudi Dirigit (Prim., ESO, Batxiller)
c/ Folgueroles, 8-10
tel. 93 418 20 30 / info@19formacion
www.19formacion.com

SALUT

INSTITUT AUDITIU salesa
El meu centre auditiu de Confiança
Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

PUBLICITAT:

josepm@diarieljardi.cat
654 04 44 10
Monterols, el Putxet,
el Farró, Galvany,
Turó Park

Menjars casolans
També per emportar
c/ Maria Auxiliadora, 21
08017 Barcelona
Tel. 93 204 75 01

PUBLICITAT:

enric@diarieljardi.cat
654 04 44 10
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empresses

¿HAS PERDIDO LAS LLAVES ALGUNA VEZ?

LLEGA LA PRIMERA CUSTODIA PROFESIONAL DE LLAVES

TE ENTREGAREMOS TUS LLAVES EN POCOS MINUTOS

ANÓNIMO

ECONÓMICO

SEGURO

SIN
PERMANENCIAS

ENTREGA
INMEDIATA

CUSTODIA GRATIS DURANTE 2021

